

Jelige: KHB 092

**A PROSTITÚCIÓ JELENSÉGE ÉS A REINTEGRÁCIÓ LEHETŐSÉGEI
MAGYARORSZÁGON**

2014. november 11.

Tartalom

Bevezetés	3
1. Különbözőség, kisebbség, előítélet	4
2. A prostitúció.....	5
2. 1. Fogalma.....	5
2. 2. Típusai.....	5
2. 3. A prostitúció három főszereplője: a kliens, a prostituált és a prostitútor.....	6
3. A prostitúció Magyarországon	8
3. 1. A prostitúció szabályozásának 3 modellje.....	8
3. 2. Az 1910. évi Párizsi Egyezmény és az 1950. évi New York-i Egyezmény hazai következményei	9
3. 3. Az 1993. évi XVII. Törvény- A prostitúció szabályozására vonatkozó jogszabályok módosítása	10
4. Rehabilitáció és reintegráció	12
4. 1. A segítség módszerei.....	12
5. Helyzetkép a prostitúcióról a reintegráció szemszögéből 2014-ben	13
5. 1. Mennyire ismerik a prostituáltak a prostitúció szabályozását?	13
5. 2. Élet- és munkakörülmények javítása, jövőkép	14
5. 3. Ki- vagy előrelépés segítése	15
6. Saját kutatás és elemzés	16
6.1. A szexmunkásokkal készített mélyinterjúk eredményeinek ismertetése	16
6. 2. A kérdőíves kutatás módszere, körülményei és lebonyolítása	18
6. 3. A szexmunkásokkal készített vizsgálati eredmények ismertetése	19
6. 3. 1. Demográfiai adatok	19
6. 3. 2. A munka témakörébe tartozó kérdések.....	21
6. 3. 3. A szexmunkából való kilépésre vonatkozó kérdések	23
6. 3. 4. A szexmunkások segítségének formáira vonatkozó kérdés	25
6. 3. 5. A szexmunkások elfogadására, diszkriminációjára, illetve reintegrációjára vonatkozó kérdések ...	26
Összefoglalás	29
Irodalomjegyzék	31
Offline irodalom.....	31
Online irodalom	32
Külföldi irodalom.....	33
Mellékletek	34
M1 - Mélyinterjú egy prostituálttal	34
M2 - Mélyinterjú egy prostituálttal (2-es számú).....	40
M3 - Közös interjúk	47
M4 - Mélyinterjú egy futtatóval	50
M5 - Kérdőív - A prostituáltak reintegrációja	53

Bevezetés

Tanulmányaim során a 6. félévben találkoztam a Toleranciára nevelés című tantárggyal. A szemináriumi foglalkozásokon- számomra- érdekes, mondhatnám izgalmas témákat érintettünk, illetve elemeztünk. Engem a prostitúció témája érdekelt leginkább, ezért ezt dolgoztam fel a szemináriumi dolgozatomban, majd ezt választottam TDK-dolgozatomként. Miért?

Naponta találkozunk a hírekben, az újságokban, női magazinokban és a bulvár-irodalomban a prostitúció valamely területével. Úgy tűnt nekem, olyan ez a téma, mint a foci: bizonyos fokig mindenki érti, tudja a lényegét, véleményt formál róla.

Mint az a futballrajongó, aki tudja, hogy mit kellene csinálni, „osztja” a tanácsokat, szidja a bírót, az edzőt, a körülményeket.

A prostitúció témáját kutatva azt tapasztaltam, hogy a közvélemény ismerete felszínes, hézagos, az ismeretek hiányát sablonok, közhelyek fedik. Mintha- a szakemberek kivételével- az emberek elzárkóznának a kérdések előtt: engem nem érint, nem vagyok rá kíváncsi, maguk keresték a bajukat, menjenek el dolgozni stb.

Lehetőségem adódott, hogy a 15-18 éves fiatalok között-egy szakközépiskolában, osztályfőnöki órákon- többször is beszélgettem a prostitúció jelenségéről. Megdöbbenett, hogy ez a korosztály mennyire tájékozatlan, hogy a családban tabu a prostitúció, nem beszélnek róla, ha akad prostituált a környezetükben, szégyellik, úgy élik meg, hogy sajnos, van ilyen rokonuk vagy ismerősük.

Nagy többségük elítéli a prostituáltakat anélkül, hogy ismernék a jelenség társadalmi és egyéni hátterét, a körülményeket.

Pályamunkám során két hipotézist állítottam fel és ezekre próbáltam választ keresni. Feltételezéseim szerint a prostituáltak tájékozatlanok abban a tekintetben, hogy nekik is vannak jogaik, érdekvédelmi szervezetük.

Valamint a prostituáltak nem ismerik a reintegráció lehetőségeit, a segítség civil és intézményesített formáit, ezért igen nehéz a visszailleszkedésük támogatása.

Pályamunkám gondolatmenetét a tartalomjegyzék alapján építettem fel.

1. Különbözőség, kisebbség, előítélet

A médiában, a közéletben, a magánéletben is naponta találkozunk olyan érzelmekkel, megnyilvánulásokkal, amelyek különböző személyeket, csoportokat megbélyegeznek, kirekesztenek, esetleg bántalmaznak.

Ha egy zsúfolt térre képzeljük magunkat, akkor azt látjuk, hogy vannak körülöttünk férfiak- nők, öregek-gyerekek, mozgássérültek és fehér botosok, szőkék és kopaszok, fehér bőrűek és feketék..... a végtelenségig sorolhatnánk, hogy milyenek vagyunk, egy biztos: különbözünk egymástól.

Vannak látható jegyei a különbözőségnek (pl. bőrszín, testi fogyatékoság) és vannak láthatatlanok (vallás, szexuális hovatartozás). Ha ilyen egyértelmű a különbözőségünk, mi alapján gondoljuk a másik emberről, hogy ő eltér a társadalmilag elfogadott normától, az „átlagtól”? Mit jelent tulajdonképpen a többségtől különbözőség, az eltérés fogalma?

A mai felfogás szerint amiből vagy akiből nagyobb számú található egy adott társadalmon belül- az a normális. Aki ettől eltér, nem tartozik a többséghez, kisebbségben van- abnormális. Vajon ez logikusan következik az előzményekből? Ha ezt a logikát elfogadjuk, eljutottunk a kirekesztés, a hátrányos megkülönböztetés magatartási formájához. Azt, aki valamely kisebbséghez tartozik, a köznapi gondolkodásban többnyire előítélettel közelítjük meg (zsidók, feketék, homoszexuálisok stb.) (Varga, 2009)

„Az előítélet ellenséges vagy negatív attitűd valamilyen csoporttal szemben- olyan attitűd, amely téves vagy nem téves információkból származó általánosításokon alapul.” (Aroson, idézve Varga, 2009) „Az előzetes ítéletek akkor válnak előítéletekké, ha az újjannon feltárt ismeretek nem képesek változtatni rajtuk.” (Allport, idézve Varga, 2009)

Allport az előítélet öt fokozatát különbözteti meg.

1. Szóbeli előítéletesség
2. Elkerülő előítéletesség
3. Ha hátrányosan megkülönböztetnek bizonyos csoportot vagy a csoport tagjait
4. Ha fizikailag bántalmaznak az előítélet övezte csoport tagjait
5. A bűnbaknak kikiáltott csoport megsemmisítése (Allport, 1984)

Magyarországon elsősorban az a jelenség tapasztalható, hogy hátrányosan megkülönböztetnek bizonyos csoportokat vagy a csoportok tagjait. Az előítéletek leggyakrabban etnikai, faji és nemzeti (cigányság, zsidókérdés, négerkérdés stb.) származással vannak összefüggésben. De kialakulhatnak más szempontok szerint is.

Dolgozatom témájánál egy kisebbség helyzetének vizsgálatát választottam. Ez a kisebbség a prostituáltak, a szexmunkások csoportja. (Varga, 2009)

2. A prostitúció

2. 1. Fogalma

„A prostitúció valamely szellemi, erkölcsi értéknek áruba bocsátása, méltatlan dolgokra való elfecsérelése.” Az Idegen Szavak Szótárának meghatározása átvitt értelmű jelentést tartalmaz. A mindennapi köznyelv leszűkíti ezt a jelentéstartalmat: prostitúciónak nevezik a fizetség ellenében nyújtott szexuális szolgáltatást. A prostituált szó a latin „prostete” igéből származik. Jelentése: kiáll, árul, árulja magát. Ugyancsak az Idegen Szavak Szótára a prostituál igét így definiálja: pénzért vagy egyéb haszonért adja el magát. (A prostitúció fogalma, hírek, érdekességek, 2008)

Prostituálnak a kéjelgést üzletszerűen űző nőt, kéjnőt nevezi. A gyakorlatban ez a fogalom sokkal szélesebb körű: a prostituált (nő vagy férfi) szexuális szolgáltatásait több vásárlónak ajánlja fel, a maga működési körén belül, előre meghatározott ár fejében mindenkit kiszolgál. (Rácz, 2001)

A prostitúció tehát nemi aktus, annak bármely formája, amelyet valaki szolgáltatásszerűen nyújt, anyagi ellenszolgáltatás fejében, változó ügyfelek számára. Ragaszkodnunk kell az anyagi ellenszolgáltatáshoz, ezért nem soroljuk ide a promiszkuitásban élőket, még akkor sem, ha jól körvonalazható vagy vélt előnyökhöz jutnak is ezáltal. Foglalkozási elkötelezettség (az elkötelezettség arra utal, hogy egy nő vagy férfi milyen gyakran vesz részt prostitúcióban), alapján a prostitúció lehet alkalmi, vagy folyamatos. Előbbi esetben a prostituált tevékenység csak időleges, az ilyen, nem hivatásszerű tevékenységet folytatók gyakran, rendszertelen időközönként a más forrásokból származó jövedelem kiegészítésére fogadnak el pénzt. Mások folyamatosan vesznek részt a prostitúcióban, amely így a legfontosabb kereseti lehetőségük lesz. (Rácz, 2001)

2. 2. Típusai

- Kitarzott nők: az ókori hetérák utódai, ránézésre jól szituált üzletasszonyoknak tűnnek, de magas életvitelüket egy, két vagy három férfi teremti meg számunkra. Gyakran

ezek a lányok felsőoktatási intézmények hallgatói, vagy alkalmazásban is lehetnek valahol, de alacsony a jövedelmük.

- „Carl- girl”: telefonon keresztül jutnak a kliensekhez. Hívásra házhoz mennek, valamint üzleti fogadásokra kísérik partnereiket. Az üzletszervezés egy cégen keresztül bonyolódik. Az internet rohamos fejlődésének és terjeszkedésének eredményeként már nagyon sok honlapon is megtalálhatók az ilyen szolgáltatást kínáló nők.
- Szállodás lány: szállodák, exkluzív bárók alkalmazottja. Kuncsaftjait szobára viszi. A szállodák bárjai szívesen látják őket, mert fellendítik a forgalmat.
- „Háziprostituált”: magánklubban vagy éjszakai mulatóban dolgozik.
- „Masszázsszalonos prostituált”: egy olyan intézményben kínálkozik fel, amely elvileg legális masszázs és egészségügyi szolgáltatások elvégzésére szolgál.
- „Utcalány”: az utcán szerez kuncsaftokat.- jól szervezett hálózat tagjai, többnyire „stricijük” van, aki gondoskodik védelméről és ügyfeleket is szerez, anyagi ellenszolgáltatás fejében. Ezek a lányok az ipar legkiszolgáltatottabb áldozatai. Nem válogathatnak partnereik között. Gyakori az erőszak és a fizikai bántalmazás esete. Szexuális fertőzésnek is az ő rétegük van a legjobban kitéve. A lányok gyakran nehéz körülmények között élnek, egy „menet” árát igen alacsonyan szabják meg.
- Kísérő szolgálat: A prostitúció egy enyhébb formája. Főleg üzletemberek vesznek igénybe kísérő szolgálaton keresztül szerzett lányokat, akik elkísérik őket a hivatalos rendezvényekre partnerükként, barátnőjüként. Ezek a lányok legtöbbször magasan képzett, több nyelven beszélő hölgyek, akik igen műveltek és kiválóan ismerik az etikettet. Szolgáltatásuk legtöbbször csak a kíséretre terjed ki, de külön megállapodás tárgyaként hajlandóak a szorosabb kapcsolatfelvételre is. (A prostitúció fogalma, hírek, érdekességek, 2008)

2. 3. A prostitúció három főszereplője: a kliens, a prostituált és a prostitútor

A kliens a legfőbb szereplő, ő jelenti az üzletágnak a fizetőképes keresletét, az ő igényei határozzák meg a tevékenység célját, módszereit, a jelenség kiterjedését. Kiléte homályban marad, anonimitásának biztosítása egyike a kínált szolgáltatásoknak.

Kik a kliensek? „Az ön tisztelt édesapja, fivére, férje és fia”- fogalmazott egy prostituált-érdekvédelmi szervezet képviselője. Számukat nem magyarázza sem a fogyatékos, sem a

kielégítetlen szexuális vágy. Az egyetlen biztos dolog, amit a kliensről tudni lehet, hogy többnyire férfi. (Betlen, 1996)

A prostituált:

Társadalmuk igen tagolt: jól kereső, magasán kvalifikálttól az írni- olvasni, beszélni alig tudó fél-debilig terjed. Lehet köztük: idős, ifjú, sőt gyermekkorú, nő, férfi, némelyikük szép, más csúnya, egyik családost, másik egyedülálló. (Betlen, 1996)

A prostituáltak gyakorlatilag kivétel nélkül strici „védelme” alatt állnak. (Kivétel az olyan előkelő prostituált, aki egyedül él és maga osztja be jövedelmét.) Enélkül el sem képzelhető, hogy bármelyikük is tartósan megmaradhasson az utcai standok egyikén a kíméletlen konkurenciaharc körülményei között. A mulatók, bárók vendégeként működő prostituált is függ valaki (k) től: a tulajdonostól, a selyemfiúktól, a szállodai portástól, a taxisofőrtől. A prostituáltak döntő többségét gyermekkorban rendszeresen bántalmazták, jelentős részük visszatérő szexuális kihasználás áldozata volt. Meghatározó hányadukat gazdasági- egzisztenciális kényszer hajtja erre a pályára. Csak néhányukkal történik meg, hogy felhagynak ezzel a tevékenységgel és visszailleszkednek a normális polgári életbe. Jelentős többségüket futtatóik teljesen kisemmizik. A prostituáltat nevezhetjük ribancnak, kéjnőnek, örömlánynak, éjszakai pillangónak, aminek csak akarjuk. Pedig egyszerűen csak egy megerőszakolt nő. (esetleg fiú) (Betlen, 1996)

A prostitútor:

Klasszikus esete a strici, aki ígérekkel, majd a kényszer finomabb- durvább eszközeivel eléri, hogy a lány kiálljon az utcasarokra és keresse neki a pénzt. Többnyire nemi erőszakot követ el a prostituálttal, nemegyszer társaival, sorozatosan. A nemi erőszak természetesen gyakori veréssel társul. Az egy- két nőt futtató stricik valójában a prostitúciós piac kisvállalkozói, az igazi nagyhalak az emberkereskedők, akik vidékről, illetve külföldről hozzák, vagy hazulról külföldre viszik a prostituáltat. Jelentős bevételre tesznek szert. A striciken kívül a mulatók, bárók, masszázsszalonok tulajdonosa, alkalmazottai, a közvetítők szintén részesülnek a „bevételből”.

A prostituáltak sokszor egész egyszerűen szeretik futtatójukat, mert bármilyen durva és erőszakos is ez a kapcsolat, mégis csak egy kapcsolat, amelyben őket elfogadják.

A fenyegetett, elrabolt vagy elcsalt, fogva tartott prostituált fél a strici vagy barátai bosszújától, ezért a striciknek általában nem kell attól tartaniuk, hogy a prostituált feladja őket a rendőrségen. (Betlen, 1996)

3. A prostitúció Magyarországon

3. 1. A prostitúció szabályozásának 3 modellje

A prostitúció olyan társadalmi realitás, amely hosszú történelmi múlttal rendelkezik szerte a világon. Sokáig csak morális alapon közelítették meg a jelenséget, ez később egészségügyi szempontokkal is kiegészült. Mivel a prostitúciót nem sikerült megszüntetni, a társadalom válasza a stigmatizáció, a kiközösítés, illetve a hatósági kontroll volt. Jogi szabályozásával már a napóleoni időszaktól találkozunk (a hadsereget akarták megvédeni a nemi betegségektől). (Fehér-Forrai, 1999)

Ez az irányzat a reglementáció.

A szabályozási modell a tolerancia egy formája. Lényege, hogy a prostitúciót szükséges rossznak tekinti, a prostituáltak pedig morális, társadalmi, egészségügyi veszélyt jelentenek, ezért a prostitúciót ellenőrzés alatt kell tartani. Alapszabályait a tolerancia és a felügyelet igénye alakította ki. Zárt helyek, nyilvánosházak létrehozását tartotta szükségesnek, így a tevékenység kulisszák mögé kerül, elszigetelve a gyerekek elől. A nyilvánosházakat a hatóság állandóan felügyelet alatt tartja, a prostituáltakat regisztrálják, rendszeres orvosi vizsgálatot írnak elő. Végül az ilyen házak rendjére a hatóság fokozottan ügyel. (Fehér-Forrai, 1999)

Az 1860-70-es évektől bontakozott ki az abolicionista modell, mely nem a prostitúció, hanem szabályozott nyilvánosházi formájának megszüntetését tűzte ki célul. Szemléletének vezérfonala, hogy a prostitúció mindaddig magánügy, amíg nem sérti a közrendet és a közmorált. A prostitúció tehát nem büntetendő, de nem is legalizált tevékenység. A prostitúció kihasználása ezzel szemben bűncselekmény, és a társadalom kötelessége a prostituált, mint áldozat reintegrációjának az elősegítése. (Fehér-Forrai, 1999)

A prohibicionista rendszer szintén ellenzi a nyilvánosházak létesítését, a prostituáltak regisztrálását és a prostitúció kizsákmányolását. Tiltja és bünteti a prostitúciót magát is, valamint az arra épülő, azt kizsákmányoló bűncselekményeket (kerítés, kitartottság stb.)

A prostituáltat a bűncselekmény elkövetőjének tekinti, így az illegalitásba kényszerült prostituált még védtelenebb és kiszolgáltatottabb helyzetbe kerül a prostitutorral és a klienssel szemben. Napjainkban a reglementációs és abolicionista rendszer különböző variánsaival találkozhatunk az egyes országokban. (Fehér-Forrai, 1999)

3. 2. Az 1910. évi Párizsi Egyezmény és az 1950. évi New York-i Egyezmény hazai következményei

A prostitúció nemzetközi jogi szabályozásában az első jelentős dátum 1910.

A Párizsi Egyezmény („A Fehér Rabszolgaságról”) fő célja a nők és a gyermekek prostitúciója kihasználásának a megakadályozása, a gyermekkereskedelem megelőzése.

Az 1933. évi Genfi Egyezmény (A Felnőttkorú Nők Kereskedelmének Visszaszorításáról) kiegészíti a korábbi egyezményt és büntetni rendeli a prostitúciós célú nőkereskedelmet, még akkor is, ha ahhoz a nő a beleegyezését adja. (Lévai-Tóth, 1997)

Az 1950. évi New York-i Egyezmény (Az emberkereskedelem és mások kizsákmányolásának a visszaszorításáról) feltétel nélkül büntetni rendeli a prostitúciós célú emberkereskedelmet és a prostitúció kihasználását. Az Egyezmény minden prostituáltat sértettnek tekint, akár kényszerítették a prostitúcióra, akár maga választotta a prostitúciós életformát. A prostituáltat a bűncselekmény áldozatának tekintik, s mint ilyent, nem büntetni, hanem védelmezni, segíteni kell. Bűnelkövetőknek a prostitutorokat nevezi meg. (Betlen, 1996)

Az Egyezmény 6. cikke a stigmatizáció elkerülése érdekében tiltja az olyan törvényt, amely szerint „a prostitúcióval foglalkozó vagy azzal gyanúsított személyek különleges nyilvántartásba tartoznak magukat vétetni, külön igazolvánnyal kell rendelkezniük, vagy különleges ellenőrzési, illetve bejelentési előírások alá esnek.” (Lévai-Tóth, 1997)

A 16. cikk a prostitúció áldozatainak új beilleszkedése, segítése érdekében teendő intézkedéseket tartalmazza. Lehetőséget kell biztosítani a prostitúciós életformából történő kitörésre, illetőleg a megelőzésre. Ezek a célok összhangban vannak az Egyezmény preambulumban megfogalmazottakkal: a prostitúció „összeegyeztetetlen az ember személyi méltóságával és értékével.” (Lévai-Tóth, 1997)

1955 decemberében Magyarország az Egyezményt ratifikálta (az 1955. évi 43. törvénnyel), de ez nem akadályozta azt, hogy közel negyven éven keresztül üzletszerű titkos kéjelgés és más büntetendő tételek címe alatt törvényesen üldözzék a prostituáltakat. Ugyanis 1950-től, a bordélyházak bezárását követően a prostitúció egésze tiltott tevékenységgé vált.

Az 1950. évi New York-i Egyezmény abolicionista személetet tükröz, a ratifikálás után viszont a magyar jogi szabályozás továbbra is prohibicionista jellegű maradt (tiltja és bünteti a prostitúciót magát, és az arra épülő bűncselekményeket). (Fehér-Forrai, 1999)

3. 3. Az 1993. évi XVII. Törvény- A prostitúció szabályozására vonatkozó jogszabályok módosítása

Az 1993. évi XVII. törvény hatályon kívül helyezte az üzletszerű kéjtelgés bűncselekményi tényállását, tehát a prostitúció maga már nem büntetendő cselekmény. Nem tilos, de nem is engedélyezett: a magánélet körébe utalja a törvény. A törvényhozó megszüntette a prostitúció büntetőjogi büntetendőséget, de túréshatárait jelezve megtartotta annak szabálysértési alakzatát. (Fehér-Forrai, 1999)

Az a sajátos helyzet állt elő, hogy az 1950-1993 közötti periódusban elkövetőnek számító prostituált 1993 után a prostitúció szempontjából csak szabálysértés elkövetője. Továbbra is üldözendők a prostitúció közeli élősdű bűncselekmények a büntetőjog eszközeivel. Így a prostituált a prostitúció közeli élősdű bűncselekmények sértettje lehet. Mivel megmaradt a tiltott kéjtelgés szabálysértési alakzata, ez szükségessé tette az üzletszerű kéjtelgés értelmezését. (Fehér-Forrai, 1999)

A Büntető Törvény Könyv 210/A (1) bekezdése értelmében: „üzletszerű kéjtelgést folytat az, aki rendszeres haszonszerzésre törekedve közösül, vagy fajtalankodik. (2).....-fajtalanság: a közösülés kivételével minden súlyosan szeméremsértő cselekmény, amely a nemi vágy felkeltésére és kielégítésére szolgál”. (Lévai-Tóth, 1997)

A 90-es években, részben talán a prostitúcióra vonatkozó általános tilalom feloldásának tulajdoníthatóan a nyilvánosság elé penderült és meglepő mértékeket öltött a prostitúció Magyarországon. A rendszerváltást követően szinte ellepték a nagyobb városok bizonyos negyedeit és a nagy forgalmú bevezető utakat az utcai prostituáltak. Időről- időre a jogalkotók újra és újra kísérletet tesznek egy „most aztán már tényleg hatékony” jogszabály megalkotására. 1998. januárjában a kormány elfogadta a Belügyminisztérium és az Igazságügyi Minisztérium által kidolgozott előterjesztést és törvénytervezetet (egy részben abolicionista, részben korlátozottan reglementációs törvénykonceptiót). (Betlen, 1996)

Eszerint a prostituált az önkormányzatok által meghatározott helyeken (és időben) nem kínálhatja fel szolgáltatásait. Ez ellentmond a New York-i Egyezmény alapgondolatának, hiszen a védett övezetekben nem bűnözőként, de szabálysértőként bírságot fogjuk a prostituáltat. Az Egyezmény szerint a törvény fontos feladata az ember méltóságának védelme, a prostituáltak azonban ebben a folyamatban alapvetően sérül az emberi méltósága. A prostituáltak utcai jelenlétének, működési területük és viselkedésük szabályozására, a jogi alapok megteremtésére nem igen kínálkozik más lehetőség, mint kilépni a New York-i

Egyezményből (a törvénytervezetet kísérő vitában misztériumok, szakértők, pártok javasolták az Egyezmény felmondását és a prostituáltak tevékenységének vállalkozói engedélyhez kötését, egyben megadóztatásukat). (Betlen, 1996)

Más vélemények szerint nem szabad felmondani a New Yorki- i Egyezményt! Meg kell alkotni egy prostitúcióellenes törvényt, amely összefoglalja, és egységes rendszerbe foglalja a prostitúciót előidéző és elősegítő, azt kizsákmányoló cselekményeket, s ezeket szigorúan büntetni rendeli. Létre kell hozni egy olyan intézményrendszert, amely a megelőzéstől kezdve a bűnüldözésen, az áldozatokat segítő reintegráció programokon keresztül egészen a prostitúció társadalmi fogadtatásának befolyásolásáig terjed. (Betlen, 1996)

Magyarország 1992-ben csatlakozott az ENSZ CEDAW egyezményéhez, amely a nőkkel szembeni diszkrimináció felszámolásával foglalkozik. A CEDAW Bizottságnak szemet szúrt Magyarországon a női szexmunkások diszkriminációja, valamint a kilépési programok hiánya. Az ENSZ bizottsága úgy vélte, az állam nem tesz meg mindent azért, hogy biztonságos munkakörnyezetet teremtsen a szexmunkások számára (amihez egyébként az Alaptörvény szerint minden állampolgárnak joga van). A biztonságos munkakörülmények elsősorban a türelmi zónák kijelölést jelentenék. 1999-ben hoztak törvényt arról, hogy minden 50 ezer léleknél nagyobb településnek kötelezően türelmi zónát kell kijelölni. (Mind ez idáig 2010-ben mindössze egy ilyen állandó területet jelöltek ki az országban- Tiszavasváriban). A törvény meghatároz védett övezeteket iskolák, temetők és templomok közelében, azokon kívül a felajánlkozás elvben legális. A valóságban viszont a területhatárok átláthatatlanok, így az utcai prostituáltaknak a folyamatos bizonytalanság marad, ahol az éppen intézkedő rendőr ítéli meg, hogy megfelelő helyen állnak-e. (Lévai-Tóth, 1997)

2002-ben az Alkotmánybíróság nem mondta alkotmányellenesnek azt a helyzetet, amikor Budapest közgyűlése a közigazgatási hivatal vezetőjének felhívására sem alkotott rendeletet a türelmi zóna kijelöléséről. 2007 óta lehetséges Magyarországon egyéni vállalkozói engedély kiváltásával legálisan is üzni ezt a foglalkozást, számlát adni a szolgáltatásról, és adózni utána. Ettől függetlenül a magyar prostituáltak többsége nem próbálja legális körülmények között végezni a munkáját. Az internet elterjedésével Magyarországon is kifejlődött a prostituáltaknak egy jól elkülöníthető, népes rétege. (Lévai-Tóth, 1997)

Ezek a lányok az interneten népszerűsítik a szolgáltatásaikat (mivel a szexuális szolgáltatás reklámozása nálunk szabálysértésnek minősül), ezek az oldalak hivatalosan szexpartner-kereső oldalak. A lányok többnyire magánlakásokban dolgoznak, házhoz vagy szállodába is mennek, bizonyos időtartamokért kérnek pénzt. Átmenetet képeznek a carl-girl-ök és a háziprostituáltak között. (Lévai-Tóth, 1997)

4. Rehabilitáció és reintegráció

4. 1. A segítség módszerei

A prostituáltak között van, aki ki akar törni ebből az életformából. A szándékot tisztelnünk kell és segíteni őket a rehabilitációban, illetve a reintegrációban.

A prostituáltak rehabilitációja bennünk kezdődik. Akkor, amikor képesek vagyunk emberi méltóságukat elismerni és tiszteletben tartani.

A segítőknek szükségük van különböző pszichológiai irányzatok megismerésére, ezek segítik és bátorítják őket, hogy munkájuk nem kilátástalan és nem reménytelen. (Csapó,1999)

Carl Rogers személyközpontú terápiás módszerében a rehabilitáció beszélgetéssel kezdődik és sok-sok beszélgetéssel folytatódik. A beszélgetés során a kliens szabadon megnyilvánulhat, a segítő nem viselkedik elutasítóan, elítélően. Rogers terápiája a szeretetre épülő terápia. (Csapó,1999)

Sylvia Casaro a Kiút Veled Egyesület alelnökeként tanulmányt írt a segítő kapcsolat folyamatáról és eszköz- készletéről. A szervezet veszélyeztetett fiatalok körében végez felvilágosítást a prostitúcióról, illetve a prostituált személyek rehabilitációját segíti.

A Kiút Veled Egyesület egyrészt utcai munkát végző önkéntesekből áll, másrészt különböző szakterületek elkötelezett képviselőiből. A program egyik sajátossága, hogy nem hagyományos térben zajlik, a klienseket ott kell megközelíteni, ahol tevékenykednek: az utcán, klubokban, egy szálló bárjában, egyszerűen a saját életükben. (Csapó,1999)

A mindennapokban és a reintegráció szándékának gyakorlati megvalósításában sokat segít (het) a Magyarországi Prostituáltak Egyesülete.

Magyarországon nagyjából 15 ezer prostituált és szexmunkás tevékenykedik. Az ő érdekeit kell (ene) az Egyesületnek védeni. Legfontosabb célkitűzésük: hogy legyen végre türelmi zóna, ahol a lányok normálisan dolgozhatnak. Másik célkitűzése az Egyesületnek az, hogy a prostituáltak rendezvényeken vagy a médiában teret kapjanak, maguk beszélhessenek életükről, ne róluk beszéljenek. (Ivanyos, 2012)

Ilyen okokból vezérelve szervezték meg 2014. július 1.-én a Szexmunkások Érdekvédelmi Egyesületének Konferenciáját, hogy felhívják a figyelmet fokozódó kiszolgáltatottságukra.

A konferencián megfogalmazódott a két legnagyobb probléma: a társadalmi kiközösítés és a rendőrség fellépése. (Kempf, 2014)

A prostituáltak sérelmezik a társadalmi stigmatizációt, kevésbé mernek rendőrséghez, ügyvédhez vagy orvoshoz fordulni- folyamatos bujkálásra kényszerülnek.

A 2012-es szabálysértési törvény szigorítása lehetővé tette, hogy már a rendőrök is szabhatnak ki helyszíni bírságot szabálysértésért (többsége tiltott helyen történő prostitúcióért), nincs szükség bírósági eljárásra. (Kempf, 2014)

5. Helyzetkép a prostitúcióról a reintegráció szemszögéből 2014-ben

5. 1. Mennyire ismerik a prostituáltak a prostitúció szabályozását?

A prostituáltak többsége nincs tisztában a szexmunka szabályozásával, nem ismeri a jogi lehetőségeket és nem tudnak arról, hogy van érdekvédelmi szervezetük. Önkéntes segítők és szociális munkások dolgoznak azért, hogy ha akarják, abbahagyhassák ezt a munkát, képességeiknek megfelelő munkát találjanak és végezzenek, beilleszkedhessenek a társadalomba. A jogi szabályozással kapcsolatban igen eltérőek az egyes csoportok ismeretei és érdeklődésük. A szabályozás középpontjában- elsősorban láthatósága miatt- az utcai prostitúció áll. Jellemző, hogy a közvélemény nyomást gyakorol a hatóságokra, hogy lépjenek fel az utcai prostitúció ellen, és a sajtó is erre fordít több figyelmet. A közterületen dolgozók ismeretei a rájuk vonatkozó jogszabályokról meglehetősen hiányosak. Tisztában vannak azzal, hogy azon a helyen, ahol általában tevékenykednek, ott éppen tilos vagy megengedett-e a prostitúció. Viszont nem mindig tudják erre a magyarázatot (középületek, főutak védettsége). Még nem alakult ki a lányok között az a szokás, hogy a helyválasztásnál figyelembe vennék, melyek azok a területek, ahol a rendőrségtől háborítatlanul végezhetnék munkájukat, fontosabb szempont a hely jövedelmezősége, a megszokás, illetve a futtató elvárásai. A közvélemény, a jogszabályok és a rendőrség is jobban tolerálja a lakáson dolgozó prostitúciót. A lakáson dolgozó prostituáltak is úgy érzik, hogy a prostitúció szabályozása őket nem érinti. A lakásokon folyó tevékenység nehezen kontrollálható, ezért nem meglepő, hogy van ennek egy olyan rétege, ahol a kizsákmányolás, a kényszer uralkodik, sokszor dolgoztatnak kiskorú lányokat. A mostani rendszeren belül nem kizárt, hogy egy lány egyéni vállalkozó legyen és szexuális szolgáltatást nyújtson. Ez egy legális, jövedelemszerző tevékenység, a lánynak adóznia kéne a tevékenysége után. Erről a lehetőségről a lányok nagy része nem hallott, sőt eszébe sem jut, hogy ez egyáltalán szóba jöhet. Ők maguk is a prostitúciót a „másik oldalon állónak” érzik, törvényen és társadalmon kívülinek, nem merül

fel, hogy ez összeegyeztethető a polgári normákkal. Kérdéses az is, hogy nekik milyen érdekük fűződik ahhoz, hogy hivatalosan legyenek prostituáltak. A bejelentett munkavégzéssel járó szociális, állampolgári juttatások rendszerét, ennek működését nem mindannyian látják át. Az, hogy ebben az esetben adót kell fizetni a tevékenység után, erősen visszatartó tényező. Probléma az is, hogy a legtöbb prostituált nem tervez hosszú távra, ezért kisebb a vállalkozó- prostituált státusz vonzereje, hiszen úgy vélik, kis időre nem érdemes belevágni a hivatali hercehurcába, vállalni a költségeket, a hivatalos ügyek intézése sokuk számára problémát jelent. A lakáson dolgozók között többen voltak, akik érdeklődést mutattak a dolog iránt, ezért tudatosítani kell a lányokban a prostituáltak legalitáshoz fűződő érdekeit. A prostituáltak sokszor egyszerűen tájékozatlanságuk miatt kerülnek kellemetlen helyzetbe. Ha jobban ismernék azokat a szabályokat, amelyeket megszegnek, jobban tudnának védekezni is. Az újonnan érkezett lányok sokszor nem is tudják, hol vannak a védett övezetek, úgy viszik be őket (a rendőrségre), hogy ők nem is tudják, hogy szabálysértést követtek el. A rendőrök sincsenek teljes mértékben tisztában a szabályozás minden pontjával, és ennek is a prostituáltak látják kárát. (Juhász, Csikvári, 2006)

Alapvető fontosságú, hogy a prostituáltaknak biztos tudásuk legyen jogaikról és a betartandó szabályokról. Aktuális tudásuk meglehetősen hézagos, a szabályzat valóban elég kaotikus és nehezen átlátható. Segíteni lehetne az érdeklődés felkeltésével, megfelelő tájékoztatással, és áttekinthető, felsorolásszerű, térképbe szerkesztett tájékoztatóval a „szabad utcákról”.

Oktatás keretében meg kellene ismertetni a lányokat a szabályokra, különös tekintettel azokra, amelyek nem egyértelműek. Szükséges lenne a lakás bérlésére vonatkozó ismeretek tudására, a hirdetések feladására vonatkozó szabályok, illetve az eljárási szabályok ismeretére. Kiadványok, internetes tájékoztatások, a prostituáltak közötti információcsere is javíthatna a helyzeten. Gyakorlati segítséget jelentene a telefonos, internetes jogszabályszoftver, és ha ügyvéd képviselné őket a tárgyalás során. Bővíteni kellene a Magyarországi Prostituáltak Érdekvédelmi Egyesülete által biztosított ingyenes jogsegélyszolgálatot. (Juhász, Csikvári, 2006)

5. 2. Élet- és munkakörülmények javítása, jövőkép

A közterületi prostitúció (mely legális), mint üzletág esetében teljesen hiányzik az infrastruktúra (nincs kijelölt zóna, nincs wc, nincs egy csap stb.)

A nem védett övezetekben az infrastruktúra hiánya a prostitúciót kizsákmányoló bűnözés malmára hajtja a vizet. A munka megszervezéséhez szükséges lenne egy szervezetre, amely ezt az infrastruktúrát megteremti és fenntartja. Az önállóan végzett prostitúció ugyan legális, de a prostituált nem képes megteremteni a hátteret a saját munkavégzéséhez.

A nem védett övezetek általában a külvárosokban vannak. Meg kell oldani a közlekedést, nincs lehetőség szobáztatásra, nehezebb a segítségkérés, mint a belvárosban.

A nem védett utakon a terület teljesen fel van osztva, a helyeket és a lányokat helypénzszedők (futtatók) felügyelik. Önállóan dolgozó lánynak nehéz egy helyet egyedül kivívni ebben a környezetben. Nem sokan gondolkodnak a jövőről, nagyrészt a napi rutin teszi ki az életüket. Van ebben egy kis lemondó beletörődés, de némi aggodalom is, hiszen ezt az életet nem élhetik örökké. Sokuk azonban nem lát lehetőséget másra, és nem tudja, hogy mihez kezdhetne ezen kívül. Néhányan úgy gondolják, hogy ezzel a munkával össze tudják szedni magukat anyagilag, az a tervük, hogy ingatlant vásárolnak és utána abba tudnák hagyni és polgári foglalkozás után nézhetnének. Ehhez azonban az kell, hogy előtte a nagyobb, kikerülhetetlen kiadásokhoz megkeressék a pénzt a prostitúcióval. A családos prostituáltak jövőképe nem is a sajátjuk, a családjuk jövőjéért dolgoznak (gyerekekről, idős szülőkről gondoskodnak), a saját jövőjüket félrerakják. A lakáson dolgozók közül néhányan karrierlehetőséget látnak ebben az üzletágban. Számukra előrelépés, ha össze tudnak szedni annyi tőkét, hogy nyissanak egy saját irodát. Kibérelnek egy lakást, összetoborozzák a kolléganőikből a brigádot, „magánosítják” magukat: csak azt nem látják át, hogy mekkora a büntetőjogi kockázata ennek a formának. (Juhász, Csikvári, 2006)

5. 3. Ki- vagy előrelépés segítése

A kilépéssel kapcsolatos alapvető problémák:

- Megszokják ezt az életmódot, az anyagiakat.
- A visszatérés nagyobb változás egy egyszerű munkahelyváltásnál.
- A legnehezebb a társadalom perifériájáról visszatérni és megtalálni a helyüket a mindennapi polgári életben.
- Nagyban behatárolja a lehetőségeiket, hogy általában alacsonyan iskolázottak és nem tanultak szakmát, a prostitúcióval töltött évek alatt kiestek a gyakorlatból, nehezen találnak megfelelő pozíciót a szakmájukon belül.

Hasznos lenne egy olyan közvetítő szervezet, amely segítséget nyújt az álláskereséshez. Magával a munkakereséssel is nehézségeik vannak, nem látják át a bürokratikus vonatkozásait. A Magyarországi Prostituáltak Érdekvédelmi Egyesülete marketing iskolát szervezett, amely hasznosnak bizonyult: a lányok készülnek a tanfolyam után vállalható állásra. Még ha nem is hagynak fel a prostitúcióval, hanem a mellett vállalnak állást, sokat jelenthet számukra a prostitúción kívüli munka, egyrészt önállóságot és biztonságot, másrészt lassanként újra hozzászoknak a polgári életmódhoz. Gyakorlati segítség a Magyarországi Prostituáltak Érdekvédelmi Egyesülete által szervezett szűrőbusz- program. Nagyon hasznos és hiánypótló, de anyagi támogatás nélkül nem tudják folytatni (nem biztos, hogy a lányok tudnak róla) A kábítószer- fogyasztás visszaszorítására kidolgozott program is sokat segíthetne. Tanácsadással, orvosi vizsgálatokkal, és az elvonókúrán való helybiztosítással lehetne segíteni, a terepen, szociális munkások segítségével lehetne elérni azt, hogy éljenek is ezekkel a lehetőségekkel az érintettek. (Juhász, Csikvári, 2006)

6. Saját kutatás és elemzés

A saját kutatásomat az általam feltételezett két hipotézisem alapján végeztem el.

H1: A prostituáltak tájékozatlanok abban a tekintetben, hogy nekik is vannak jogaik, érdekvédelmi szervezetük.

H2: A prostituáltak nem ismerik a reintegráció lehetőségeit, a segítség civil és intézményesített formáit, ezért igen nehéz a visszailleszkedésük támogatása.

A kutatást szexmunkások között végeztem. Az első interjúalanyt egy roma származású ismerősöm ajánlotta, aki maga is érintett (volt) a szexiparban. A prostituált újabb nevet adott, akit először telefonon kerestem, majd vállalta a beszélgetést. Terveztem egy güssingi „találkozást”, ahol a kettes számú interjúalany barátnői dolgoznak, de a lányok nem jöhetnek ki kísérelő nélkül a klubból, ezért egy „bejáró” szexmunkás vitte el a kérdéseket (ezek kitöltéséről és feldolgozásáról a későbbiekben írok).

6. 1. A szexmunkásokkal készített mélyinterjúk eredményeinek ismertetése

Az interjúk kérdései a bekerülés előzményeivel, körülményeivel indultak. Aztán az érdekelt, hogy milyen egy „bentlakásos” szexmunkás élete, hogy telnek a napjai, a

„munkaidő”. Végül a reintegráció ismereteire, a visszailleszkedés lehetőségeire voltam kíváncsi.

A hat válaszadó közül egy teljesen kilépett, visszailleszkedett a polgári életformába, egyikük egy legális munkahellyel rendelkezik, de néha dolgozik a szexiparban, négyen egy NIGHT- klub „lakói”, aktívan dolgoznak.

A gyerekkor, a családi háttér

Minden prostituált „előzménye” a rossz családi háttér, illetve a strici (ígérgető, majd fenyegető) rábeszélése.

A legmegdöbbentőbb az az eset, amikor a prostituáltat 15 évesen eladták, 30. 000 Forintért (ez 18 évvel ezelőtt történt). Négyen valamilyen ok (ok) miatt nem jöttek ki a szülőkkel, kidobták őket vagy ők léptek le.

A prostitúció kezdete

Két lányt a prostitutor szervezett be, kettő a barátnő segítségével indult, ketten önként és maguktól próbálták ki ezt a munkalehetőséget (egyikük hirdetés útján, a másik felajánlkozott egy éjszakai klubban).

A „munka” időtartama

Két-három év a leggyakoribban eltöltött időszak a szexiparban. Hosszabban az dolgozott (és dolgozik alkalmanként ma is), aki megpróbálta legális munkahellyel és jövedelemmel abbahagyni ezt az életformát. Egy lánynak sikerült öt év után abbahagyni. A prostitúció előtt egy lánynak volt a szakmájában munkahelye (ő kevesellte a keresetét, úgy gondolta Ausztriában jobban megfizetik) egyikük gyárban dolgozott, kettő a kereskedelembe (eladó, illetve takarítónőként).

A prostitúció alatt egy lány akart más munkát keresni, de nem sikerült neki.

Három család tud a lányuk életformájáról, egyiküknél a nagyszámú testvér között van, aki elfogadja, van, aki nem. A harmadik esetben azt írta a riportalany, hogy a család elfogadja ezt az életformát. A másik lány pénzt küld haza havonta (gyerekét a nagyszülő neveli). Három lánynak van gyereke, (kettőt a szülők nevelnek) egynek három, kettő gyermektelen.

A munkakörülmények

A forgatókönyv általában azonos: tánc, ismerkedés a klubban, fizetés a kasszánál, aztán szobáztatás.

A lányoknak maguknak kell a kliensekre „vadászni”. A főnököt és a striciket utálják, kapcsolatuk rossz. Elégedetlenek a körülményekkel, de nem fejtik ki, hogy mivel és miért. A pánikgomb nem igazi segítség, mert elérhetetlen, a lány vagy maga védi meg magát vagy a többiek segítenek. Abban is segítőkészek, ha egyiküknek rosszul megy az üzlet, próbálnak neki klienst szerezni. Éjjel-nappal őrzik őket, a városba is csak kísérelővel mehetnek, magánéletük nincs.

Hazautazásuk is csak engedéllyel vagy stricivel lehetséges.

A reintegrációról

Ketten nem tudják, hogy mikor akarják abbahagyni, egyikük sokkal tartozik, ha letörleszti az adósságát, egy pedig, ha a lakásra összegyűjti a pénzt.

Segítségéről nem tudnak. Talán csak a rendőrségről, mint lehetőségről. Van köztük olyan megkeseredett, aki azt nyilatkozta, hogy senkitől sem kérne, mert senki sem segítene. Esetleg a barátnőihez fordulhatna, van, aki maga akar megszökni.

Intézményi segítségről nem hallottak, aki igen, nem bíznak benne.

Általános észrevételek

A „futtatóval” készített interjúban többször elhangzik, hogy ezek a lányok aluliskolázottak, buták, ingerszegény környezetből jöttek, keveset tudnak a külvilágról, és nem is érdekli őket. A stricinek az ilyen lányok a jók.

Az írásban adott válaszok képe sokat elárul. Egyszavasok, vagy tömondatok, helyesírási hibák és stílustani igénytelenség a jellemző.

A riportalanyok közül csak annak sikerült a kilépés, aki magasabban iskolázott, az ő jövőképe megnyugtató és biztató.

A hétköznapiakban nem tesznek azért semmit, hogy képezzék magukat, vagy akár tanulják a nyelvet. Hiányzik a határozott jövőkép, inkább csak ábránd marad a saját lakás vagy a pénzes kliens „megszerzése”, esetleg egy házasság (lehetőleg gazdag és idős legyen).

6. 2. A kérdőíves kutatás módszere, körülményei és lebonyolítása

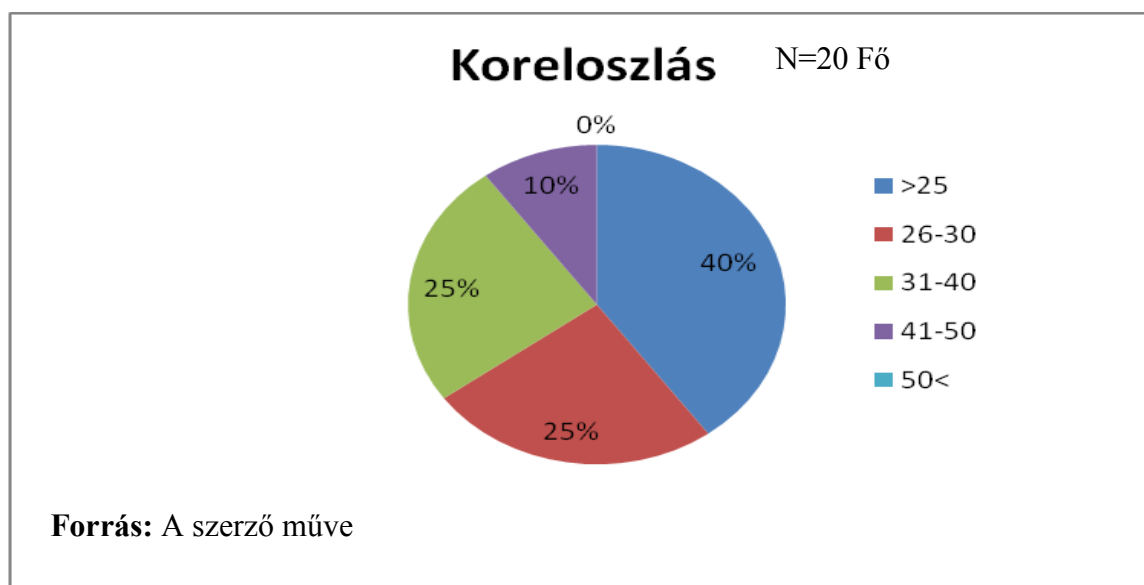
A kérdéseket úgy állítottam össze, olyan ismeretekre kérdeztem, amelyeket érint a dolgozat (előzmények, szexmunka jellege, abbahagyás, segítség lehetőségei, diszkrimináció).

A hat riportalanyon kívül (velük személyes kapcsolatban voltam) a barátnők, „munkatársak” töltötték ki az adatlapokat. Volt, aki nevet is használt, ez természetesen nem az igazi, ezen a néven ismerik a szakmában. Az alábbiakban ismertetem vizsgálódásom eredményét.

6. 3. A szexmunkásokkal készített vizsgálati eredmények ismertetése

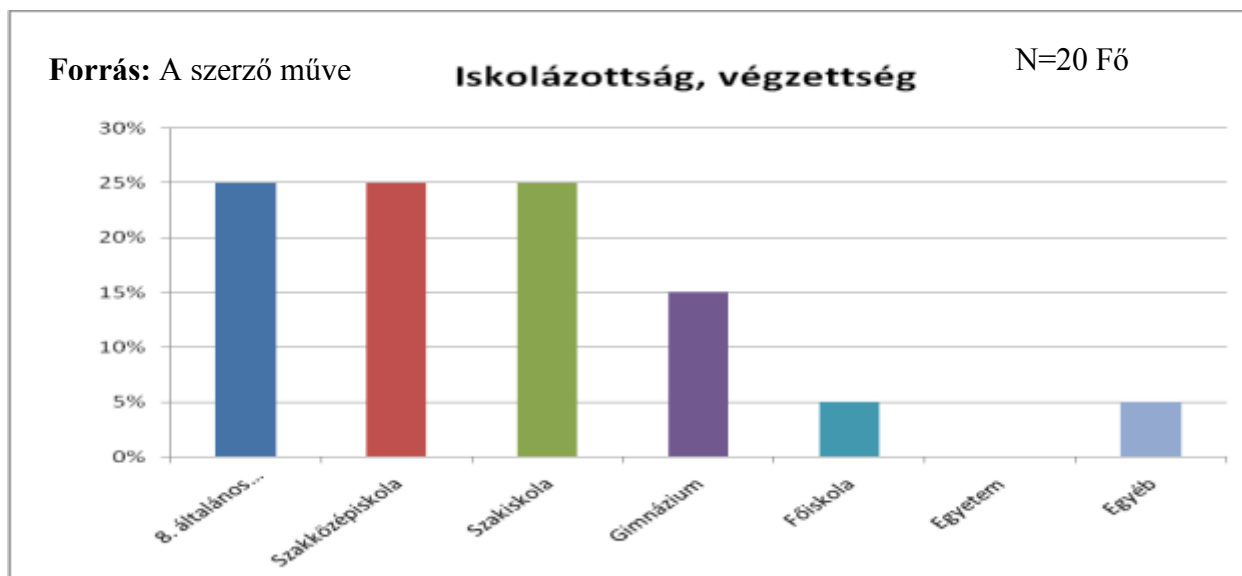
6. 3. 1. Demográfiai adatok

A megkérdezettek mindegyike nő volt. Érdekes volt számomra az a tény, hogy a „futtató” is nő, nem is nevezi magát stricinek, de a madame kifejezést nevetségesnek tartja. Ő nevezte magát futtatónak.

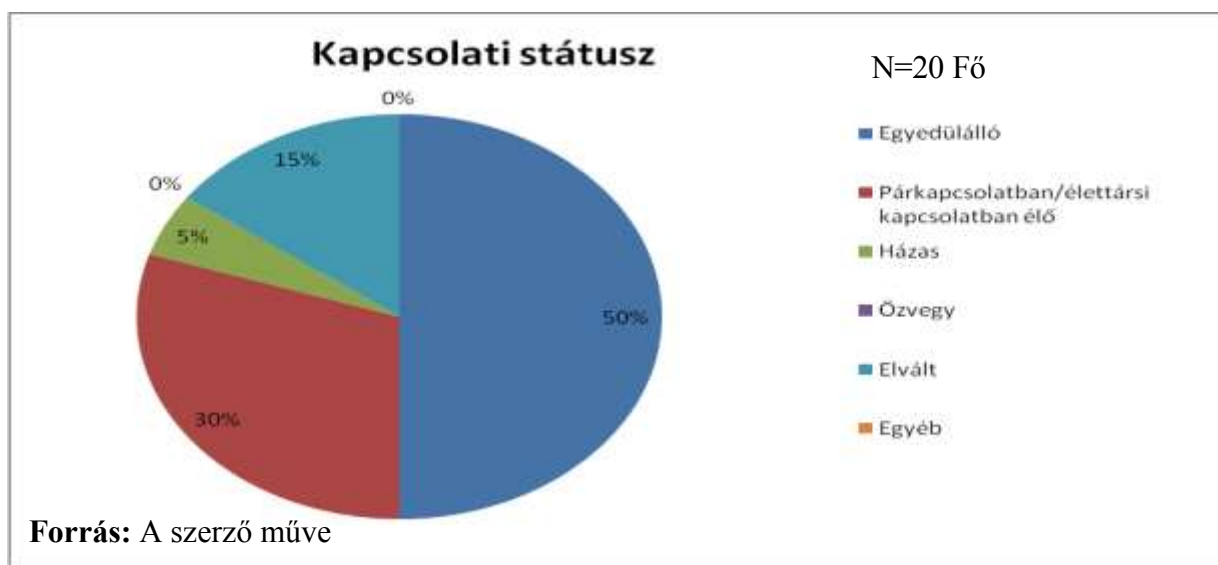
1. sz. diagram - Koreloszlás

A többség 25 év alatti, 50 év felett már nem dolgoznak. 25 és 40 év között fele-fele a 25 év alattiak aránya. (1. számú grafikon)

2. sz. diagram – A válaszadók végzettsége

Iskolai végzettség szerint „csak” 25% a 8 általánost végezettek aránya. Azért „csak”, mert az írásbeli dokumentáció alapján (íráskep, helyesírás, stílus) nagyobb %-ra gondoltam. Döntően középfokú végzettséggel rendelkeznek összesen 65%. (2. számú grafikon)

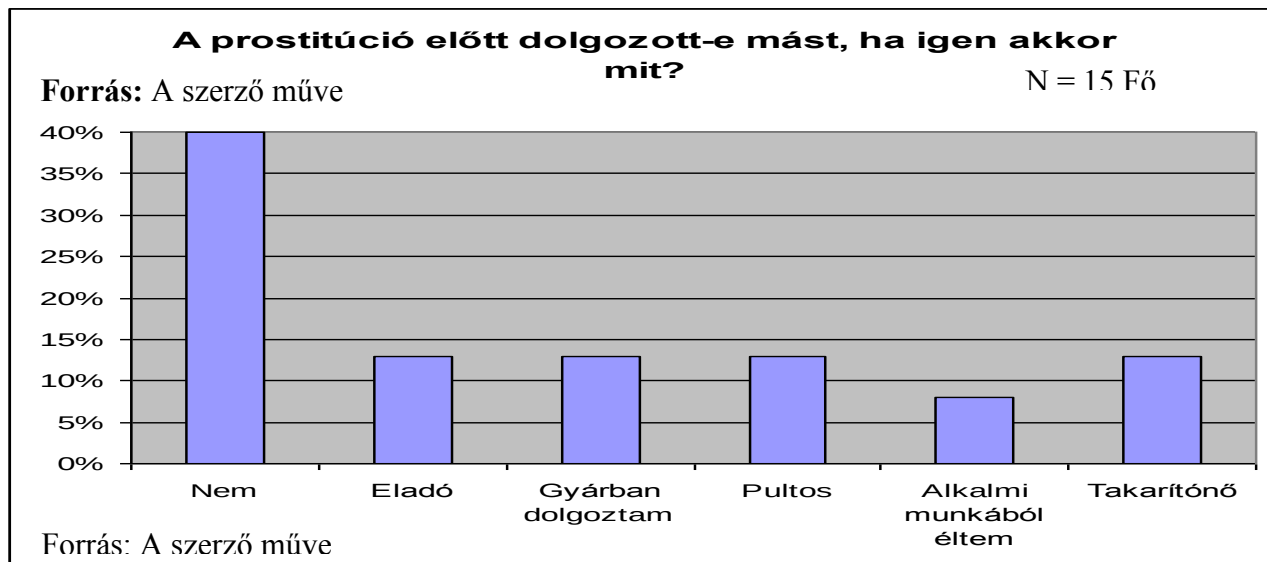
3. sz. diagram – Kapcsolati státuszok

A válaszolók fele egyedülálló, ami annak a bizonyítéka, hogy ez az életforma és a polgári házasság nehezen összeegyeztethető. Párkapcsolatban is csak 30% él (ebbe még a stricik is beleférnek). (3. számú grafikon)

A megkérdezettek nagyobb részük gyermektelen, negyedüknek van egy gyereke. A két, illetve három gyerek összesen 15%.

6. 3. 2. A munka témakörébe tartozó kérdések

(A további elemzésnél számos esetben előfordult, hogy a kitöltés hiányos. Így a kérdések egy részénél nincs 20 értékelhető válasz.)

4. sz. diagram

5. sz. diagram

A prostitúció előtti munkavégzés (hatan nem dolgoztak előtte) felsorolása azt bizonyítja, hogy nagyon alacsonyan fizetett munkahellyel rendelkeztek, vagy éppen alkalmi munkát vállaltak. A takarítónő, az eladó, az operátor mind minimálbéres foglalkozás, ezért érhető, hogy a „miért választotta ezt a munkát?” kérdésre 55% a rossz anyagi helyzetet jelölte meg. Bántalmazás és rossz gyerekkori élmények miatt 20% lett prostituált. Többen nem dolgoztak, mégsem a munkanélküliség volt a választásuk oka. (4. számú/ 5. számú grafikon)

6. sz. diagram

Így érhető, hogy a motiváció megjelölésénél a jó anyagi megélhetés, illetve az önfenntartás lehetősége dominál. Egynegyedük a család eltartása miatt végzi (vagy végezte) ezt a munkát. (6. számú grafikon)

7. sz. diagram

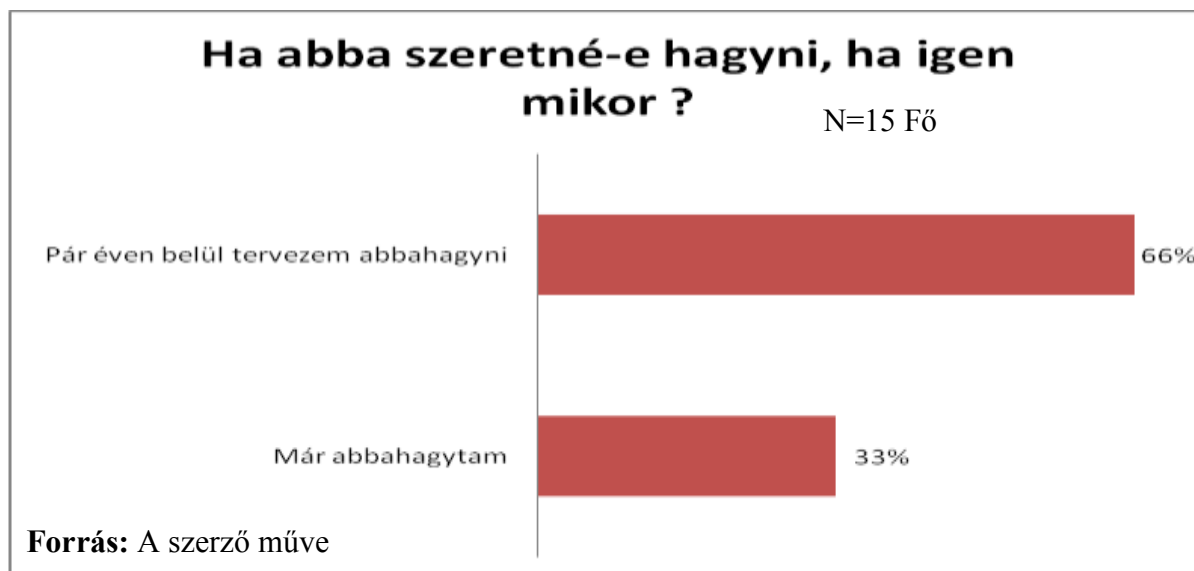
A prostitúció kezdésének módját igen elgondolkodtatónak találtam. 65% kíváncsiságból, önként, barátnővel közösen akarta kipróbálni ezt az életformát. Ez a nagyarányú érdeklődés a prostitúció iránt számomra az ifjúság felvilágosításának a hiányát bizonyítja. (7. számú grafikon)

8 sz. diagram

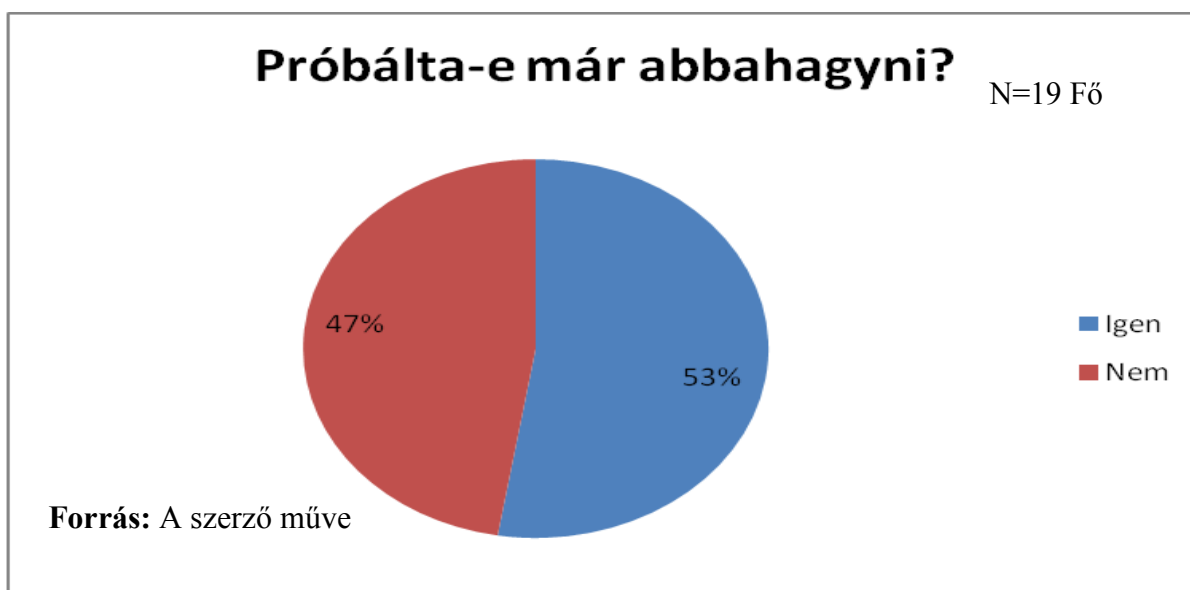
Munkaterületük legtöbbször zárt „intézmény”- igen kevesen vállalják az „önálló” munkát, a klubokban, szállodákban dolgozók számára többnyire megoldott a szállás, ez különösen külföldön nem utolsó szempont. (8. számú grafikon)

6. 3. 3. A szexmunkából való kilépésre vonatkozó kérdések

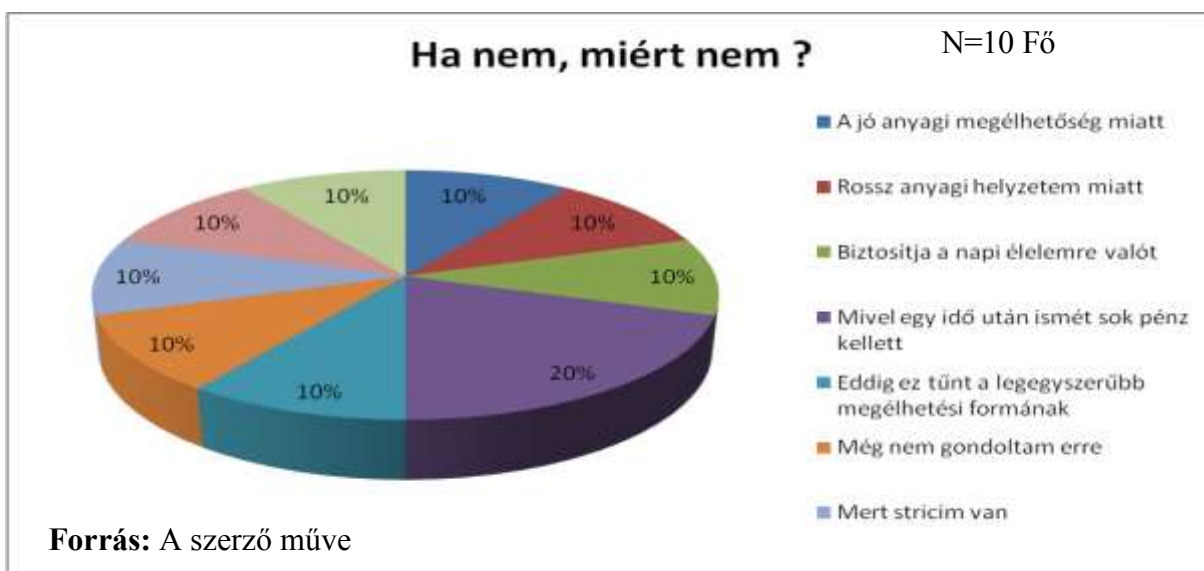
9. sz. diagram

Van, aki még nem tudja, hogy mikor, van bizonytalanság az olyan válaszban is, hogy körülbelül egy-két éven belül. Anyagi okok is indokolják a szexmunkát, a prostituált vagy tartozik, vagy gyűjt valamire (általában lakásra). (9. számú grafikon)

10. sz. diagram

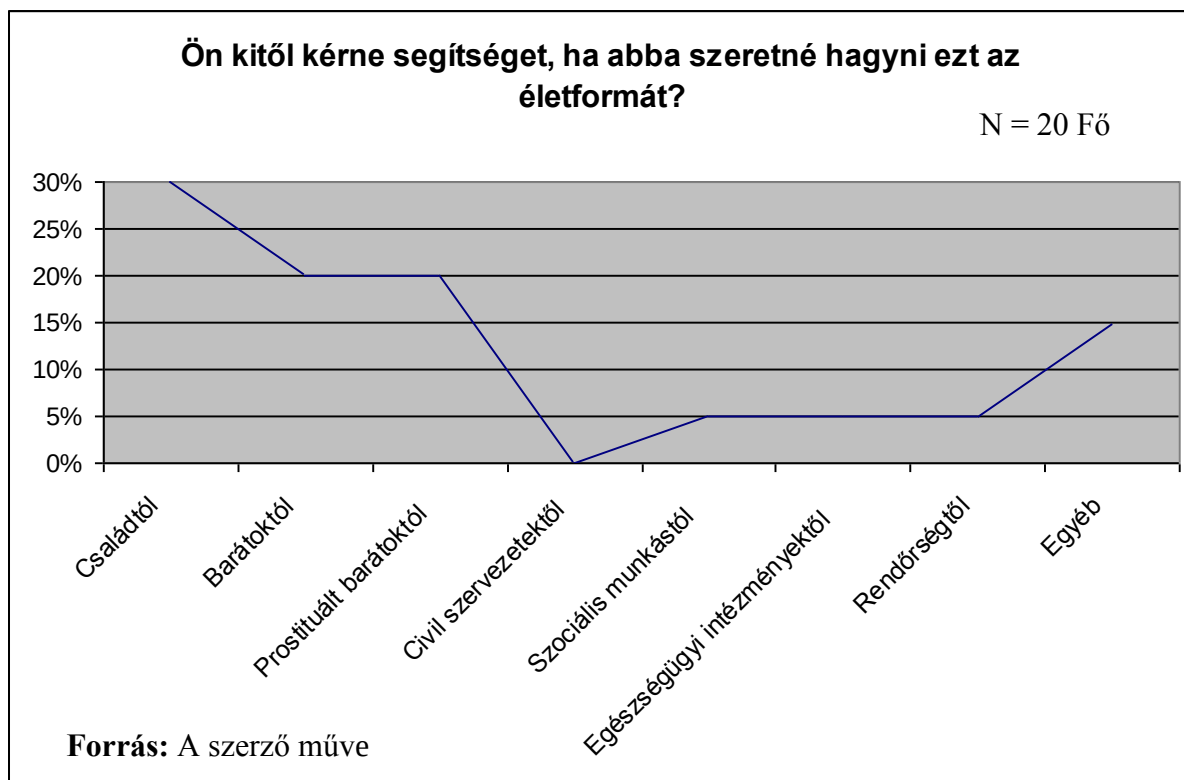
A válaszadók (47%) megpróbálta abbahagyni ezt a tevékenységet. Többen is vannak, akiknek sikerült, van, akinek csak rövid időre. (10. számú grafikon)

11. sz. diagram

A „nem sikerült”(45%) oka majdnem minden esetben a pénz volt, a megszokott anyagi jólétet nem tudták pótolni, ezért tértek vissza. Elgondolkodtató, hogy van, akinek „eddig ez tűnt a legegyszerűbb megélhetési formának”. A válaszok között egyszer fordul elő a strici erőszakos jelenléte, aki visszakényszerítette a lányt a prostitúcióba. (11. számú grafikon)

6. 3. 4. A szexmunkások segítségének formáira vonatkozó kérdés

12. sz. diagram

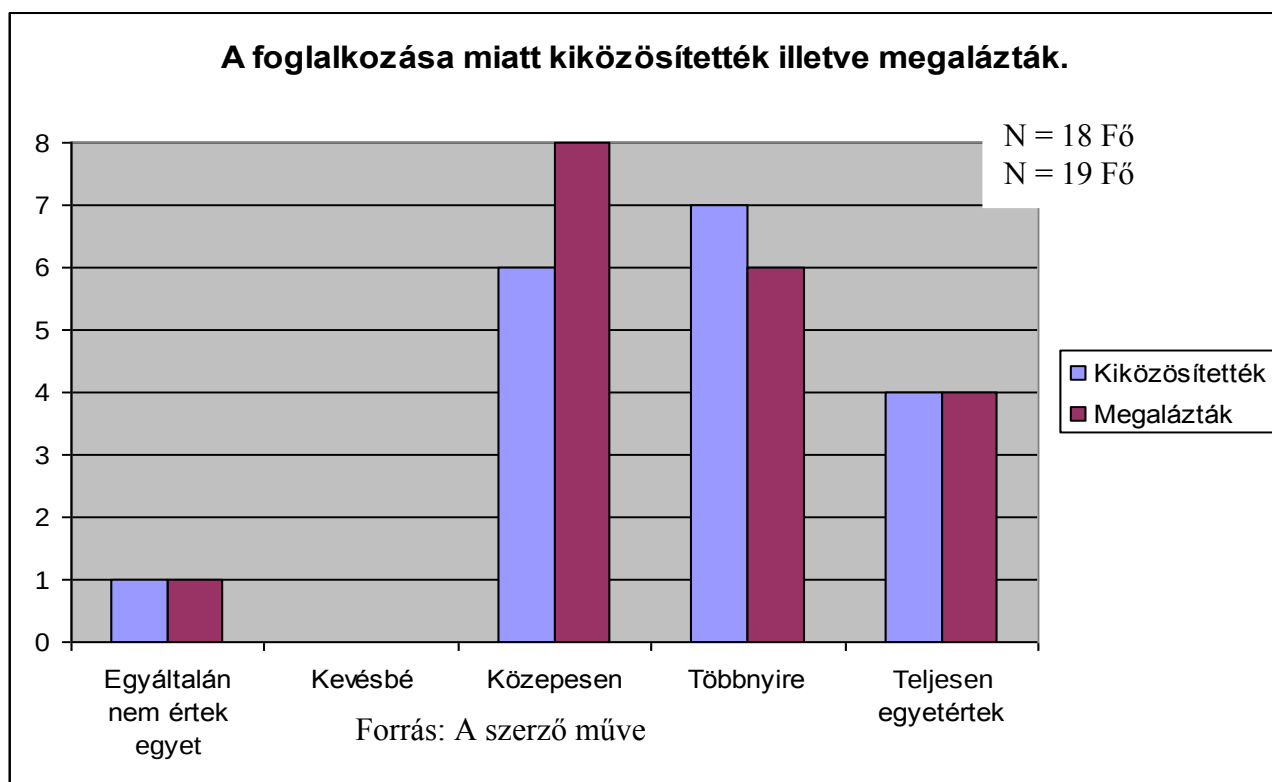
A válaszadók, ha segítséget kérnének, 30% a családhoz fordulna (ez ellentmond annak az állításuknak, hogy a család igen sokszor semmit nem tud a lányuk tevékenységéről) 20% a barátokhoz és 20% a prostituált barátokhoz fordulna. A segítségadás a prostituáltak körében elég gyakori, néha a klienssel szembeni védekezést jelenti, néha kölcsönadott pénzt. Intézményi, szervezeti segítséget kevesen kérnének. (12. számú grafikon)

6. 3. 5. A szexmunkások elfogadására, diszkriminációjára, illetve reintegrációjára vonatkozó kérdések

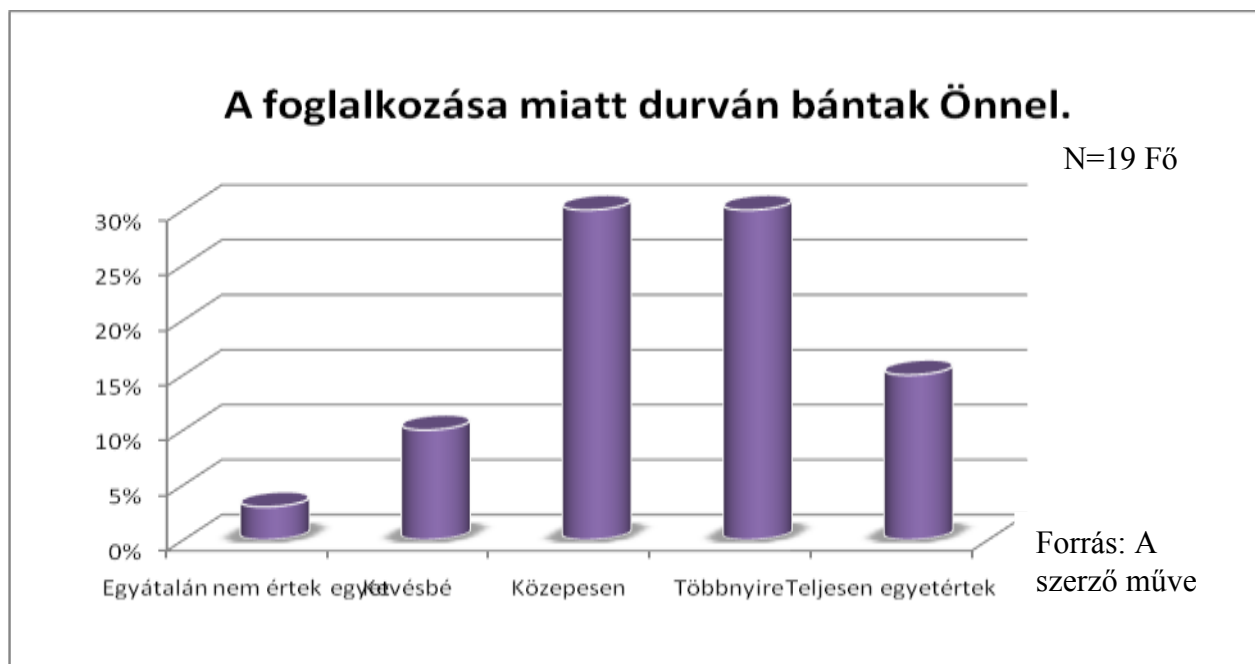

13. sz. diagram

A prostituáltaknak gondot jelentene, ha kilépés esetén más munkát végezne. Gondot jelente, hogy nincs lakása (és nem is lenne), nem lenne munkahelye és nem tudná eltartani a gyerekeit. (13. számú grafikon)

14. sz. diagram

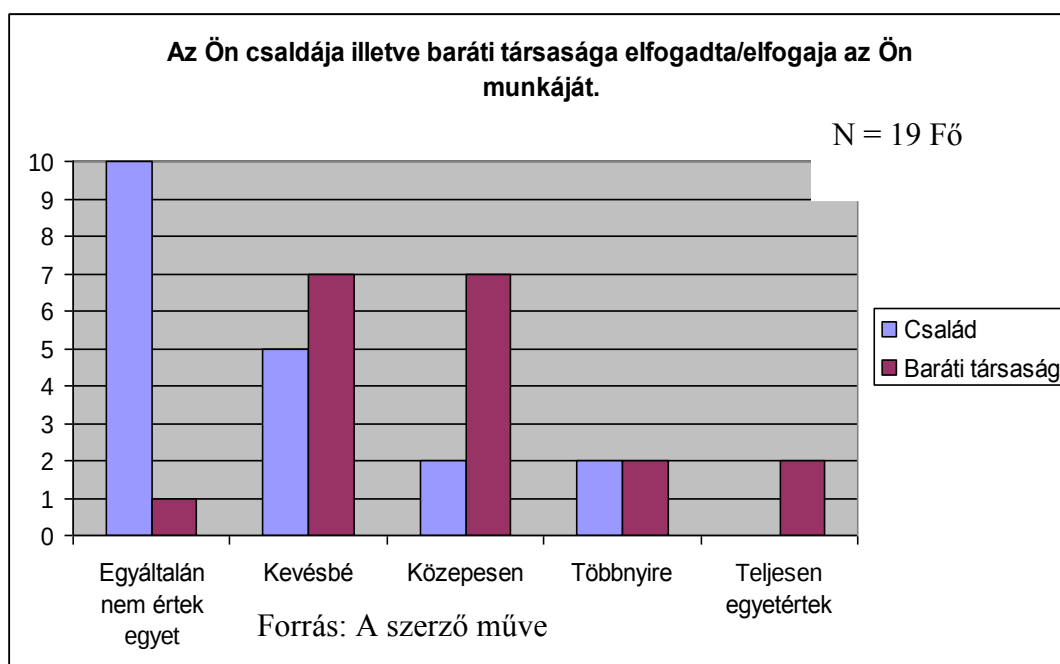

15. sz. diagram

Eléggé gyakori a kiközösítés, a nagyon kiközösítés is 20%! Nem ritka a megalázás sem. (30% és 20%).

Aki kismértékben érzi, hogy megalázták, szerintem próbálja közömbösen értékelni az ilyenfajta viselkedést, vagy éppen a kilátástalanság miatt megkeseredve tűri a megaláztatást, mintsem lázadozik ellene.

A prostituáltak között 45% élt meg durva és sértő bánásmódot. (14. számú/15. számú grafikon)

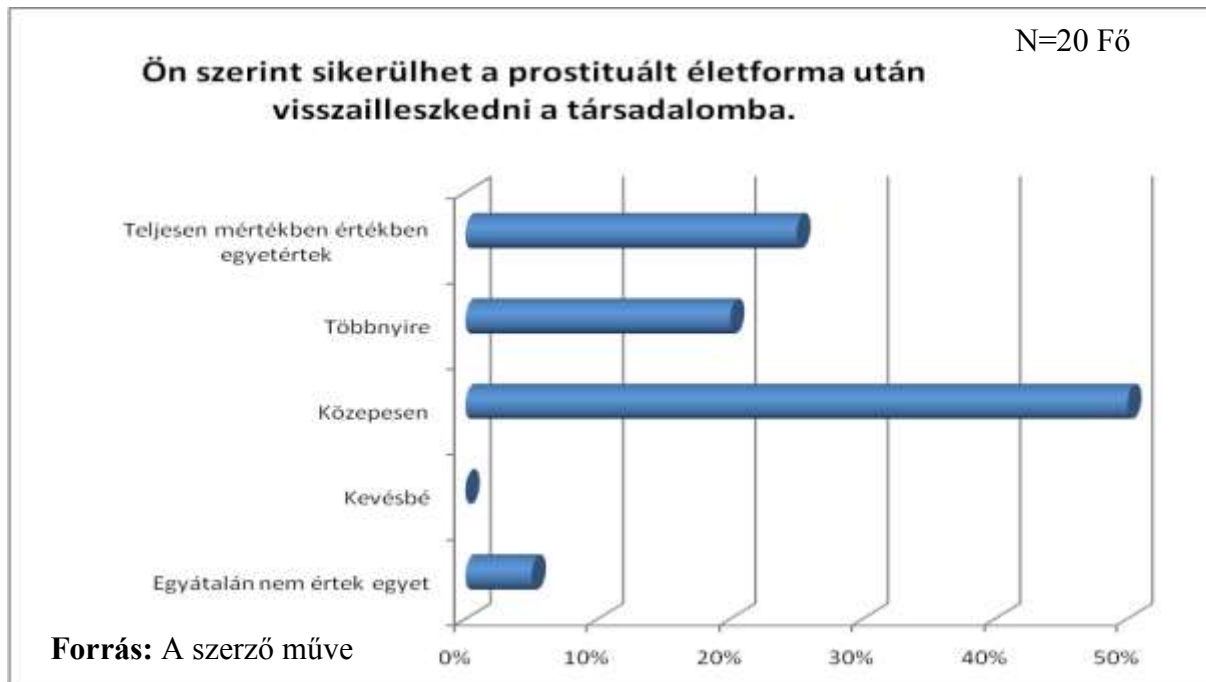

16. sz. diagram

17. sz. diagram

Érdekes, hogy a baráti társaság toleranciája kismértékű. Teljes megértést 10% jelöl. A család egyáltalán nem fogadja el a prostituált munkáját. Alig van, akit úgy-ahogy. A prostituáltak közötti elfogadás mérlege pozitív. 50%, akit elfogadták/befogadták. Az ebből az életformából kilépők megértők a még dolgozókkal (95%). (16. számú/17. számú grafikon)

18. sz. diagram

Az utolsó kérdés arra kérdez, hogy a prostituált hisz-e a társadalomba való visszailleszkedés lehetőségében. 50% bizonytalan, sikerülhet is a visszailleszkedés, meg nem is. Tehát nem látnak reális esélyt ennek megvalósítására. Szerencsére (az előzőkben) többen

vallották, hogy ki akarnak lépni, valamikor megpróbálják abbahagyni ezt az életformát. (18. számú grafikon)

Összefoglalás

Munkám során azt tapasztaltam, hogy a szexmunkások élete nem könnyű. Lehet, hogy jól keresnek (a havi minimálbérhez viszonyítva biztosan), könnyen tudnak vásárolni, néhányuk luxuskörülmények között él (lakás, autó, márkás ruhák, stb.), de milyen áron?

Életmódjuk: az éjszakázás, a cigaretta, az alkohol és nem utolsósorban a drog- csupán évekig (vagy esetleg néhány évtizedig) biztosítja ezt a munkát. Megkeserednek, testileg-lelkileg kiégnek és ha addig nem sikerül a kilépés, 40 év körül ott a nagy kérdés, „most hogyan tovább”?

A prostitúció „történelmével” nem foglalkoztam, de a szakirodalomból világossá vált számomra, hogy évszázadok óta létező, akár elfogadjuk, akár tagadjuk. Felgyorsult, felfokozott világunkban, a III. évezred küszöbén épp olyan élő valóság, mint az ókorban, vagy a XVIII-XIX. században. Ha pedig elfogadjuk a tényt, hogy a prostitúció „virágzó” korszakát éli, akkor nem prostitúció-ellenes törvényről, tiltásról kellene gondolkodnunk, hanem arról, hogyan tehetjük a prostituáltak számára elfogadhatóvá, elviselhetővé ezt az életformát.

Szükség van a társadalmi közgondolkodás megváltozására. Az emberek többsége hajlamos arra, hogy a prostituáltakat lenézzék, kiközösítsék, (ilyenekről hallottam az interjúkban). A megbélyegzés, a stigmatizáció, a durva és sértő bánásmód sem ritka. Nem az a jó módszer, ha a családokban tabu ez a téma, a gyerekeknek és a fiataloknak tudniuk kell erről a jelenségről. Az iskolákban olyan felvilágosító munkának kellene folyni, mint ami például a családi életre nevelés kérdéskörében már megtörtént (osztályfőnökök, védőnők, orvosok összehangolt tevékenységére gondolok).

Különböző szervezeteknek (akár civil, akár hivatalos), intézményeknek, hatósági szervezeteknek a feladatkörébe kellene építeni azt a munkát, amely a prostituáltakat segítően kilépni ebből az életformából, támogatná őket azon az úton, amelyen visszatálálhatnak a hagyományos polgári életbe.

Önkéntesek és szakemberek segítségével igen nagy felvilágosításra van szükség, hogy a prostituáltak maguk is megismerjék a rájuk vonatkozó törvényeket, jogszabályokat- és éljenek is a segítség lehetőségeivel, amely számukra a reintegrációt biztosítja.

Gyűjtőmunkám során „meglepő” élményeket szereztem. Azt tapasztaltam, hogy a prostituáltak szívesen beszéltek életükről, munkájukról, nem voltak elutasítóak. Volt azonban, aki nem vállalkozott az interjúra. Az interjúkészítés nem mindig sikerült, drog, illetve alkohol befolyása miatt többször halasztani kellett. A Güssingben dolgozókkal a személyes találkozás nem jöhetett létre, a lányok állandó felügyelet alatt vannak, még a városba sem mehetnek ki egyedül.

Megdöbbenett az 1. számú riportalany esetében az, hogy a gyerekei tudnak a munkájáról (igaz, nem otthon fogadja a klienseket). Mint szociálpedagógus, mint a Gyermekjóléti Szolgálat dolgozója nem tartom a 9 és 11 éves gyerek „felvilágosítását” jó megoldásnak. Az anya szerint erre azért van szükség, hogy a gyerekek „ki tudják védeni” a kortársaik részéről előforduló megjegyzéseket.

Munkahelyemen nagyon ritkán fordul elő, hogy a prostituáltak felkeressék a Családsegítő Szolgálatot segítséget kérve. Leginkább hivatalos ügyekben kérnek tájékoztatást (álláskeresés, önéletrajz, kérelem szerkesztése, szociális ellátások iránti érdeklődés).

Talán hasznos lehetne a Családsegítő Szolgálat és a rendőrség közötti kapcsolat átgondolása, a hatékonyabb együttműködés.

Az általános és középiskolások ifjúságvédelmi felelősei tudnának segíteni abban, hogy osztályfőnöki órákon beszéljenek a jelenségről. A Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat (szociálpedagógus/szociális szakember), a rendőrség, a védőnői hálózat összefogásával eredményes felvilágosító munka valósulhatna meg.

Irodalomjegyzék

Offline irodalom

1. Csapó Emma (1999): A prostitúció életformával felhagyó, illetve az ilyen életformából kikerülő személyek rehabilitációjának és integrációjának segítése. in.: Dr. Fehér Lenke- Dr. Forrai Judit: Prostitúcióra kényszerítés, emberkereskedelem. A Szociális és a Családügyi Minisztérium Nőképviseleti Titkársága és a Kiút Veled Egyesület Kiadó, Budapest. 202- 206 oldal
2. Fehér Lenke- dr. Forrai Judit (1999): Prostitúció, Prostitúcióra kényszerítés, emberkereskedelem. A Szociális és Családügyi Minisztérium Nőképviseleti Titkársága és a Kiút Veled Egyesület Kiadó, Budapest. 164- 173 oldal
3. Fehér Lenke- Dr. Forrai Judit (1999): A prostitúcióra kényszerítés, emberkereskedelem, mint az emberi jogok tagadása. Prostitúcióra kényszerítés, emberkereskedelem. A Szociális és Családügyi Minisztérium Nőképviseleti Titkársága és a Kiút Veled Egyesület Kiadó, Budapest.
4. Fehér Lenke- Dr. Forrai Judit (1999): A prostitúció szabályozásának problémái Magyarországon. Prostitúcióra kényszerítés, emberkereskedelem. A Szociális és a Családügyi Minisztérium Nőképviseleti Titkársága és a Kiút Veled Egyesület Kiadó, Budapest. 128-134 oldal
5. Fehér Lenke- dr. Forrai Judit (1999): Válaszok a prostitúció és az emberkereskedelem kihívásaira. Prostitúcióra kényszerítés, emberkereskedelem. A Szociális és a Családügyi Minisztérium Nőképviseleti Titkársága és a Kiút Veled Egyesület Kiadó, Budapest. 140- 143 oldal
6. Forrai Judit- Lőrinc Norbert (2003): Wesley Könyvek szociális munkásoknak- Az utcai szociális munka a prostituáltak megsegítésének szolgálatában. Módszertani és gyakorlati alapvetés. Wesley János Lelkészképző Főiskola, Budapest.
7. Havas Henrik (2002): Kurvaélet. Alexandra Kiadó, Pécs
8. Léderer Pál (1999) (szerk.): A nyilvánvaló nők, Prostitúció, társadalom, társadalomtörténet. Új Mandátum Kiadó, Budapest.
9. Lévai Katalin és Tóth István György (1997) (szerk.): Szerepváltozások, Jelentés a nők helyzetéről. 139- 150 oldal
10. Rácz József (2001) (szerk.): Szabályelkövetők és bajkeverők, Devianciák, Bevezetés a deviancia szociológiájába. Új Mandátum Kiadó, Budapest.
11. Rácz József- (2001) (szerk.): Szabályelkövetők és bajkeverők. Devianciák. Bevezetés a deviancia szociológiájába. – in.: Forrai Judit: A prostitúció. Új Mandátum Kiadó, Budapest. 7-12 oldal
12. Schreiber Emil (1917): A prsotitúció. Budapest
13. Szalai Vivien (2013): A leghíresebb magyar madame. Art Nouveau Kiadó
14. Szalai Vivien (2011): Drága kéj- Igaz történet alapján- Egy magyar luxusprostituált és egy budai milliárdos története
15. Varga Szabolcs (2009): Toleranciára nevelés. Benedek könyvek, Sopron.

Online irodalom

1. Betlen Anna Törvény és prostitúció –Vitairat [<http://www.c3.hu/~szf/Szofi98/Sz98-02/Sz98-02-Area-3.htm>] [2013. május.18.]
2. Diszkrimináció [<http://www.policy.hu/flora/meghatározások.htm>] [2014. augusztus. 22.]
3. Egyetemista prostituáltak, akik szexből fizetik a tandíjat (2012): [http://eduline.hu/felsooktatas/2012/4/17/Egyetemista_prostitualtak_V2DYSJ] [2013. november 8.]
4. Emberek vagyunk, nem pénznyelő automaták (2014): [<http://444.hu/2014/07/01/emberek-vagyunk-nem-penznyelo-automatak/>] [2014. július 5.]
5. Éhezettek és prostitúcióra kényszerítettek két nőt Zuglóban (2013): [http://index.hu/belfold/2013/09/01/ehezette_es_prostituciora_kenyseritettek_ket_not_zugloban/] [2013. november 8.]
6. Gyimóthy Éva (2010): Szexmunka: luxusért vagy megélhetésért? [<http://www.hrportal.hu/hr/szexmunka-luxusert-vagy-megelhetesert-20100719.html>] [2013. november 9.]
7. Hvg. hu/ bummm. sk (2012): A magyar határ közelében épül Európa legnagyobb bordélyja [http://hvg.hu/vilag/20121109_europa_legnagyobb_bordelyhaza] [2013. november 9.]
8. Hvg. hu jelentése (2013): Nem lelnek a rendőrök az integető örömlányokat.[http://hvg.hu/itthon/20130107_ocsod_oromlanyok_munkaban_iskola_mellett] [2013. november 9.]
9. Hvg. hu jelentése (2014): „Megerőszakoltak, aztán kinevették és leköptek”- magyar szexrabszolgák Angliában [http://hvg.hu/vilag/20140108_Megeroszakoltak_aztan_kinevettek_es_lekop] [2014. január 10.]
10. Hvg. hu jelentése (2013): Fél elmesélni a vele történeteket a megkerült autista lány [http://hvg.hu/itthon/20131213_autista_lany_eltunes_rendorseg/] [2014. május 5.]
11. Ivanyos Judit (2012): Aki prosti az is marad? [http://hvg.hu/itthon/20121117_prostitualt_zurich_amszterdam_szabolcs/] [2013. december.10]
12. Juhász Judit, Csikvári Judit: Középpontban a prostituáltak alapvető jogai - háttérkutatás az oktatási program és jogsegélyszolgálat előkészítéséhez Kutatási beszámoló– Munkaanyag – Panta Rhei Társadalomkutató Bt. [<http://www.pantarhei.org.hu/res/Jelentes05-26.pdf>] [2014. május 20.]
13. Kempf Zita (2014): „Én csak egy kurva vagyok”- Szexmunkások konferenciáján jártunk [<http://www.nlcafe.hu/ez-van/20140702/prostitualt-konferencia-szexmunka/>] [2014. július 5.]
14. Másság és tolerancia, avagy egyeneműek szerelme (2007): [<http://uj szo.com/cimkek/presszo/2007/09/29/massag-es-tolerancia-avagy-egyenemuek-szerelme>] [2014. május 10.]
15. Molnár Marianna (2013): A szexmunkások is csak munkás- ha hagyják [<http://www.hrportal.hu/hr/a-szexmunkas-is-csak-munkas-ha-hagyjak-20130604.html>] [2013. november 9.]
16. MTI- jelentése (2013): 400 ezer forintért vették, 2500 euróért adták el a lányt [http://hvg.hu/itthon/20131008_400_ezer_forintert_vettek_2500_euroert_ad] [2013. november 7.]

17. MTI jelentése (2014): Nem a prostitúciót büntetnék, hanem annak igénybe vételét
[http://www.delmagyar.hu/kulfold_hirek/nem_a_prostituciot_buntetnek_hanem_annak_igenybe_vetelet/2384823/] [2014. június. 8]
18. Origo. hu jelentése (2014): Felejtsen el mindent, amit eddig a prostitúcióról gondolt <http://www.origo.hu/itthon/20140603-sok-bordelyra-csaptak-le-a-rendorok-mostanaban.html>] [2014. június. 5]
19. PP-Életforma (2011): A tolerancia jelen kell, hogy legyen kapcsolatainkban!
[<http://eletmod.hirekneked.hu/a-tolerancia-jelen-kell-hogy-legyen-kapcsolatainkban.html>] [2014. május 13.]
20. A prostinak soha nem lehet igaza! [<http://szoknyavadasz.hu/szoknyapressz/interjuk/foldi.htm>] [2014. május. 23]
21. A prostitúció fogalma, hírek, érdekességek (2008):
[http://www.aprotuti.hu/index.php?oldal=tippek_reszletesen&kategoria=0&tipp=669&ugras=true] [2013. november 10.]
22. Zöldi Blanka (2014): Csak azt kértem a pápától, adjon energiát, hogy tovább tudjak élni [<http://www.origo.hu/itthon/20140521-a-papanal-jaro-magyar-prostitualt-tortenete.html>] [2014. május 27.]
23. Wikipédia honlap: Diszkrimináció [<http://www.policy.hu/flora/meghatározások.htm>] [2014. augusztus. 5]

Külföldi irodalom

1. Bohne, Hildegard (2008): Prostitution- durch die Einführung des ProstG rechtlich eine Dienstleistung wie alle anderen?
2. Daris, Kingsley (2001): A prostitúció- Fordította: Szentmiklósi Tamás, Rácz József: Szabályelkövetők és bajkövetők. Devianciák. Bevezetés a deviancia szociológiájába. Új Mandátum Kiadó, Budapest. 61-69
3. D. Douglas, Jack (2001): Hogyan váljunk büszke kurvává?- Fordította: Kende Gábor, Rácz József-szerkesztette: Szabályelkövetők és bajkeverők. Devianciák. Bevezetés a deviancia szociológiájába. Új Mandátum Kiadó, Budapest. 202-209
4. Drummond, Isabel (1953): The Sex Paradox. New York, Putman. 208 oldal
5. Levine, Philippa (2003): Prostitution, Race and Politics- Policing Venereal Disease in the British Empire. Taylor & Francis Kiadó
6. Report of the Committee on Homosexual Offences and Prostitution (1957): London. 79, és 247 oldal
7. Summers, Judith (2007): Casanova szerelmei- A nagy nőcsábász és a hölgyek, akiket szeretett, Fordította: Szűr- Szabó Katalin, Partvonal Kiadó, Budapest.

Mellékletek

M1 - Mélyinterjú egy prostituálttal

Ismerkedés a riportalannyal és környezetével.

Körmend belvárosában, egy lakótömbben, 2 szobás albérleti lakás. Ízléses, praktikus berendezés, tiszta, gondozott. Itt él a riportalany- Tünde- két gyerekével.

Tiffani, 11 éves

Lóránt, 9 éves

Tünde 33 éves. Ápolt külső, jó kondíció. Az ismerkedés után készséges, a kezdeti zavaron túl vagyunk, egyre nyitottabbá válik. Az első rövid válaszok után megjegyzi, hogy még sokat tud beszélni, ezért több látogatás is elképzelhető. Felajánlja, hogy tegeződjünk, így nekem is könnyebb a kapcsolatteremtés.

Mesélj a gyermekkorodról! Milyen élményeket hoztál a családból?

Ó, hát az „gyönyörű” volt! Gyerekkor! Családi élet!

Zala- megyében születtem Salomváron.

Anyám 7 gyereket szült, évente egyet. Én a harmadik vagyok a sorban. A 7 gyereknek 5 apja van. Apám 3 gyereket vállalt, rajtam kívül egy nővéremet és a bátyámat.

Anyám rossz példakép volt. Tróger életvitelű.

Ennivaló nem mindig volt. Ő nem dolgozott sehol, csak a testével.

A harmadik gyerek után (ez én voltam) a szüleim elváltak, apám Szombathelyre költözött. Anyám, ami pénzt a gyerekek után kapott, azt magára költötte.

Mi volt édesapád foglalkozása? Adott-e valamennyi pénzt (gyerektartást) anyádnak, érdekelte- e a nevelésetek?

Egy temetkezési vállalatnál dolgozott. Hogy mi volt az eredeti szakmája, nem tudom. A gyerekeivel nem tartotta a kapcsolatot, semmilyen gyerektartást nem fizetett. A válás után új kapcsolatot létesített, (megnősült).

Ebbe a faluba jártál iskolába? Mi történt a 8. osztály után?

Minden gyerek rendszeren járt iskolába. Csak nekem és Kingának nincs tanult szakmánk. A gyámügy sosem avatkozott a család életébe, mert a gyerekeknek megvolt mindenük.

15 éves voltam, amikor anyám eladott egy 11 évvel idősebb férfinak. 30. 000 Ft-ért, ami természetesen az övé lett.

Rendes, normális körülmények közé kerültem, tulajdonképpen családba. 16 évesen szültem a lányomat. Együtt laktunk a szülőkkel, ők nem szívesen fogadták az unokát, mert a férfinak az előző kapcsolatából már három gyereke volt. Engem nem nagyon szerettek a roma származásom miatt. A társam normálisan kezelt, mindent megadott nekem.

18 évesen kezdtem tombolni.

Ez mit jelentett? Lázadtál valami ellen?

Az okot az jelentette, hogy fiatalon nem szórakoztam „nem éltem ki magam”. Ezért esténként elmentem bulizni. Ebbe a párom is beleegyezett, elfogadta, mert ő 11 évvel volt idősebb nálam, sokat szórakozott már. Soha nem bántalmazott, mindig tisztességesen viselkedett velem.

A gyereket otthagytam. Talán nehezen, de akkor „megindultam”. Most erre azt mondom, ennyi év után, hogy hülye voltam.

A lányom most 16 éves, Zalaegerszegen középiskolás. Terapeutának készül. Nem nagyon tartjuk a kapcsolatot, most próbálom. Az apa eltiltott tőle, amikor tudomást szerzett arról, hogy kábítószerrel használok és iszom. Előtte az apja hozta néhányszor hozzám, hogy ne hidegüljön el a gyerek. 7-8 éves volt a lányom, amikor végleg megszakadt a kapcsolatunk. A férfi a prostitúciót nem tudta, csak az italt és a kábítószerrel.

18 éves voltam, amikor elkezdtem „dolgozni” Keszthelyen egy NIGHT- klubban jelentkeztem és mondtam, hogy mit akarok.

Személyesen mentem be a klubba, senki nem segített. Nem volt kiválasztás vagy kipróbálás, a lányok egymás között beszéltek meg, hogy ki kihez menjen oda (ez ma már nem így működik, de akkor igen).

Leginkább az a lány ment oda az első férfihez, akinek az előző este nem sikerült pénzt keresnie (ez akkor olyan cinkosság volt köztünk, ma már ilyen nincsen).

Hogyan zajlott egy este?

Itt körülbelül 10 lány volt, akik rendszeresen dolgoztak. Itt a NIGHT- klubban a lányoknak táncolniuk kellett. Általában három különböző számra és a harmadik számnál már le kellett vennünk a melltartót is, amiért 3000 Ft-ot kaptunk.

Szobák voltak, ahova felmentünk. 20-25000 Ft volt egy óra. Előtte a vendég a kasszájánál fizetett. A lánynak kellett eladnia magát, vagyis ő hívta fel magára a figyelmet.

A pénz fele a tulajé. Jól lehetett még keresni az italpénzzel, például pezsgővel. De volt a kamu- pezsgő, (az alma- ital, energia- ital), ennek az ára szintén annyi volt, mint a rendesé. Körülbelül 7000 Ft volt egy üveg pezsgő.

Közben hol laktál? Albérletben? Társakkal?

A lányokkal együtt laktam, ezért külön kellett fizetnem.

Mesélj a kábítószer és az alkohol fogyasztásodról!

Kezdetől kellett a pia meg a drog. Mert ezt másképpen nem lehet csinálni, csak így. A kábítószer az egy külön dolog, nem a klubban szereztük be. Ismerősök, barátok segítettek megtalálni a drogot. Mindent kipróbáltunk. Például: heroin, kokain, és marihuána.

Szempontra volt, hogy a drog jó minőségű legyen és az ára is elfogadható. Mindenkitől nem fogadtam el drogot. Előfordult, hogy nem volt. Szerencsére nem lettem drogfüggő, ma sem vagyok az.

Egy helyen voltál-e, vagy más helyen is? Tudtál-e félretenni vagy ez nem érdekelt?

Két helyen dolgoztam, de egy volt a tulaj. A keresetet mind elszórakoztam, nem érdekelt, hogy félretegyek, úgy fogtam fel, hogy holnap is lesz nap, amikor újra tudok pénzt keresni.

23 évesen szültem a második gyereket. Ez becsúszott.

Most tíz éves a lányom. A szülés után apámnál, Szombathelyen húztuk meg magunkat. Hárman voltunk egy szobában. Aztán Kőrmendre költöztem.

Ekkor 7 évre leálltam, vagy inkább én úgy mondom, leültem. A harmadik gyereket terveztük. Ezt a férfit nem a vendégeim közül ismertem meg, hanem egy vonaton ismerkedtem meg vele. A terhességek alatt nem drogoztam.

Ez a család milyen volt? Kik éltek együtt?

Szegényes körülmények között négyen éltünk együtt, de akkor is volt legalább egy családom.

A 7 éves kapcsolat alatt is voltak klienseim. Volt szeretőm, akit szerettem. Azért mondom, hogy a családomat a szerelem tette tönkre. Ez a férfi nős volt, és ennek a kapcsolatnak nem volt jövője. Nekem érzelmileg sokat jelentett. A párommal körülbelül 3 évig volt jó az érzelmi kapcsolat.

Miért kellett a szerető?

Azért kellett a szerető, mert a párom mindig dolgozott, munka után meg ment a kocsmába. Ezért éreztem, hogy nem kapok meg tőle mindent.

Közben rendszeresen dolgoztam a bélyeggyárban, betanított munkás voltam.

A szerető- vonalat mindenki tudta a városban, a párom is, egy ideig eltűrte. Végül én mondtam el a teljes igazságot és ezután ért véget a kapcsolat.

7 év után újra egyedül voltam. Albérletbe mentem a két gyerekkel. Az albérletet fizetni kell, a gyerekeknek kaja meg ruha, iskola, minden, nem volt elég a betanított munkás keresete. Dolgozni kezdtem újra. Régi kapcsolataim segítségével ez könnyen összejött. Az egyik ismeretség hozza a másikat. Ezután már nem mentem külföldre.

Mesélj a külföldi kapcsolatokról!

Ez a gyerekek előtt volt 2000-2003 között.

Először Svédországba mentem. Egy ismerősöm segített, ő szerzett be a kinti bandába. Itthon is volt külföldi vendégem, például panziótulajdonos, vadász stb., a mai napig van osztrák vendégem. Itt 8 hónapig bérelt lakásban éltünk a lányokkal. Férfi volt a főnök. Itt csak szobákra mentünk. Egy óra ára 1000 korona volt, ennek a felét kellett leadni a főnöknek.

Hogyan kommunikáltál? Kellett-e nyelvismeretet?

A német ragadt rám, annyi amennyi kellett. Tanulni nem tanultam nyelvet.

Svédország után Svájc következett, itt 6 hónapig voltam. Anyagilag ez volt a legkifizetődőbb, itt kerestünk a legjobban. Itt meggyűlt a bajom a hatóságokkal. Amikor kint voltam, 3 hónapig volt érvényes a vízum, ha lejárt, el kellett hagyni az országot, vagy meg kellett hosszabbítani.

Én egyiket se tettem, aztán mikor egy szórakozóhelyen igazoltattak a rendőrök és ez kiderült, 5 napot „le kellett ülnöm” (vizsgálati fogságban) és 5 évre ki is tiltottak Svájcból.

A napok sétával, vásárlásokkal, bulizásokkal teltek. Nem nagyon érdekeltek a műemlékek vagy a látnivalók. Itt már negyed óráért 100 Frankot kerestem, ha pedig extrát is vállaltam, akkor pedig 1000 Frankot. Itt szobát bérletünk, egy hónapi bérlet 1000 Frank volt.

Svájc után a következő állomás Németország volt. Itt a barátnőmmel voltam. Berlinben körülbelül három hét, egy hónapig voltam. Egy nem túl fényes panzióban laktunk. Berlinben kicsit körülnéztünk. Három hétig voltunk egy házban, ahol 1 óra 30-40 Marka volt, ez nem volt valami sok.

Innét Ausztriába mentem, ahol a testvéremmel, Kingával dolgoztunk. Volt úgy, hogy külön- külön, volt úgy, hogy együtt. Tehát hármasan is. Itt külön- külön mindenkinek saját szobát kellett bérelnie, ami 100 Euróba

került egy napra. Ausztriában a nyugati határ közelében (ahol sok lány van) nem olyan jók a kereseti lehetőségek, mint az ország belsejében. Ott 160-200 Euró is lehet egy fél óra, a határon ez 40.

Milyen egészségügyi feltételek vannak külföldön?

Külföldön egészségügyi kiskönyv kell, hogy legyen, különben nem dolgozhatsz. Rendszeresen kell orvosi ellenőrzésekre (heti szinten) menni, pecsétet, enélkül szóba se állnak veled. Az orvosi vizsgálatokat saját pénzből kellett mindenkinek állnia, ami 60-70 Euróba került.

Egészségügyileg védekezel-e?

Azért is kell a gumi, hogy a fertőzésektől védve legyünk. Én sosem vállalom gumi nélkül. Ha valaki ezt akarja, akkor visszakapja a pénzt és kész. Emellett még fogamzásgátló tablettát is szedek, ez a magánéletemre tartozik. Én háromhavonta megyek nőgyógyászatra.

Most itt élek a gyerekekkel.

Ők tudják, hogy miből élünk. Itthon soha sem csinálom, telefonon egyeztetek. Van úgy, hogy hotelbe megyünk, van, hogy a vendéghez. A vendégkörömben van mindenféle: polgármester, testnevelő tanár, vadász. 90%-uk nő. Van olyan, aki csak havonta egyszer tudja azt a 20. 000 Ft-ot fizetni. Egy fél óra 15. 000 Ft, egy óra 20. 000. Ez egy megszokott alapidő, minden extraért külön kell fizetni.

Extrát már nem nagyon szoktam vállalni, esetleg legénybúcsúkon, asztalon táncolok, ahol levetkőzőm, maximum 5-10 embernek, ez emberenként 2000 Ft.

Mik a terveid a jövőre? Hogyan képzeled a holnapot?

Miért csinálom? Hát a pénzért! A gyerekeimnek mindet megadok, a hűtő sosem üres. Nálunk havonta 50. 000 Ft fogy üdítőre, vagy hétféle kajarendelésre 6-7000 Ft. A lakást bérlöm. Ezen felül van a rezsi, a tisztálkodási és takarítószeresek.

Testápolásra, kozmetikusra is sok kell. Egy héten háromszor megyek szoláriumba, ez egy hónapban 12. 000 Ft. Fodrászhoz háromhavonta megyek.

Sokat adok az öltözködésemre. Néha turkálóból is válogatok, de nem mindig.

A lányom nem túl jó tanuló, de azt akarom, hogy érettségizzenek le, aztán utána ők döntenek a továbbiakról.

Mikor hagyom abba? Nem tudom. Segítség? Persze, az önkormányzattól kértem, hogy adjanak lakást, kaptam volna az Ady utcában, köszönöm, azt nem kérem.

Nincs semmiféle megtakarításom. Azon nem gondolkodtam, hogy mi lenne, ha egy váratlan betegség vagy valami hirtelen kiadás közbejönne. Valószínűleg kölcsönkérnék. Ez most is előfordul.

Azt hiszem, még két évig akarom ezt a munkát csinálni. Szerintem egyedül nem tudok kiszállni, csak akkor, ha egy normális pasi állna mögöttem.

3 hónappal később

Keresem Tündit, hogy arról beszéljessünk, hogyan tudna ezzel az életformával felhagyni, milyen lehetőségei vannak a „kilépésre”. Meglepődve hallom, hogy „csak munka után tudunk találkozni”.

Hogyan tudtál elhelyezkedni?

Április 23-tól bejelentetten dolgozok itt Körmenden, a Fatelepen. Személyesen mentem ki érdeklődni, hogy nincs-e megüresedett állás. Szerencsém volt, mert éppen volt. Itt napi 8 órát dolgozok. Erős fizikai munkát végzek, de néha a csomagoló részen is besegítek. Még szombatoként is be szoktam menni túlórázni. Három

hónap próbaidőre vett fel a főnök, de nagyon bízik benne hogy júliusban meghosszabbítja a szerződésemet. 38. 000 Ft-ot kaptam egy hétre. Tetszik a munka, de sajnos még mindig dolgozok emellett is „mellékállásban”, mivel nem elég ez a 38. 000 Ft. Most is jelenleg el vagyok csúszva a csekkekkel. De nagyon örülnék, ha már nem kellene a munka mellett még kuncsaftokat (vendégeket) fogadnom.

Soha nem volt problémád az adóhatósággal? Nem firtatták, hogy miből élsz?

Az adóhivatalnál egy hónapra mindig 50. 000 Ft jövedelmet vallottam be és még emellé 15. 000 Ft mellékkeresetet. Az 50. 000 Ft a családi pótlék és a gyerektartás összesen. Eddig még soha nem kötöttek bele ebbe, például soha nem kértek tőlem semmilyen munkaszerződést és egyéb, más hivatalos papírt, hogy bizonyítsam, hogy miből is van ez az 50. 000 Ft. Én nem szoktam éves adóbevallást beadni és még eddig ebből se volt semmilyen komolyabb ügyem.

Ha változtatni akarnál az életformádon, kitől kérnél segítséget?

Sajnos senkire se számíthatok, se a testvéreimre, sem a családomra.

Hallottál-e arról, hogy intézményesített segítség is létezik?

Igen hallottam a Családsegítő és a Gyermekjóléti Szolgálatról, a Munkaügyi Központról, ezeken kívül másról nem.

Tudod-e, miben segíthetne neked a Családsegítő és a Gyermekjóléti Szolgálat?

Igen, tisztában vagyok, hogy ez a két Szolgálat milyen segítségeket tudna felkínálni. Egyszer voltam bent a Családsegítő Szolgálatnál, lakáspályázati támogatás iránt érdeklődni. De hadd ne mondjam, hogy viselkedtek velem, azt mondták, hogy menjek vissza a vendégeimhez, majd ők segítenek nekem. Úgy, hogy, azóta nem mentem és nem is fogok menni ilyen fajta Szolgálat közelébe.

De most kaptam az önkormányzattól lakástámogatást, havonta 7400 Ft-ot.

Hallottál-e a SZEXE-ről? Tudod-e, hogy ha akarja valaki, hivatalosan is lehet szexmunkás?

Erről most hallottam tőled először. Mindig is úgy tudtam, hogy Magyarországon „tiltott” az én munkám.

Volt-e kellemetlen kapcsolatod a rendőrséggel? (az említett svájci eseten kívül)

Hál istenek nem volt a svájci eseten kívül, semmiféle problémám a rendőrséggel. Sem amikor a NIGHT-klubban dolgoztam, sem amikor csak szimplán elmentem az ismerőseimmel egyet bulizni, illetve még itt Körmenten sem volt.

Mit tapasztaltál, a környezeted hogyan viselkedik veled?

A lépcsőházban az életformámat nem ismerik, de a nagy szám miatt elég sokan „félnek” tőlem. A testvéreim közül mindenki tudja, hogy miből keresem a pénzt, vannak köztük, akik nem szeretik, amit csinálok. A barátaim és ismerőseim közül is sokan tudják, de elég sok érdek- barátom van.

Találkoztál-e a lenézéssel, kiközösítéssel?

Igen persze, sokszor előfordult, de ezzel soha nem foglalkoztam, mivel senki kedvéért soha nem változtam meg és nem is fogok.

Találkoztál-e a toleranciával?

Igen találkoztam, akik ugyanebben voltak és vannak, azokkal együtt tudunk érezni. De a családtagok és egyéb, kívülállók részéről soha nem éreztem a toleranciát, mivel ők ezt nem tudták, hogy mi miért csináljuk és, hogy mit érzünk.

Dolgozatom témája a visszatérés a polgári életformába, tehát a prostitúcióból való kilépés. **Beszélj erről a lehetőségről, mit tudsz a prostituáltak jogairól, a segítség szervezett formáiról.**

Már említettem, hogy tőled hallottam először azt, hogy ez a dolog nem tilos. Én azt hittem, hogy igen. Hogy itt Magyarországon titkolni kell. Bár én nem nagyon titkoltam, de nem is hangoztattam. Szerintem az én pályámat két részre kell osztani, az egyik a külföldi, amikor még csak a nagyobbik lányom volt meg, akivel az apja családja törődött, tehát én szabad voltam. Akkor én nem foglalkoztam sem a holnappal, sem a jövőmmel, élveztem, hogy volt pénzem, nem is akartam abbahagyni, mert akkor megszűnt volna a pénzforrásom. Meg még a húszas éveimben jártam, kit érdekelt, hogy mi lesz velem?

A második szakasza a pályámnak a lányom születése utáni, amikor már nem voltam külföldön. Amikor szerelmes lettem és kezdtem kalandozni, akkor ismét pénzért csináltam, hiszen szükségem volt rá. Főleg, hogy albérletbe jöttem, rezsit fizetek, a gyerek nőnek, mindent meg akarok neki adni.

Azt is mondtam, hogy lakást kértem az önkormányzattól, de olyan szükség-lakásba küldtek volna, ami egy nyomor-negyed. Egy lepra-telep. Inkább ismét dolgozok, hogy tudjam az albérletet fizetni. Egyetlen segítségem, hogy kapok havonta lakásfenntartási támogatást.

Tudod, hogy most dolgozom rendesen is- a fatelepen.

Igaz, hogy néha nehéz fizikai munka, de én erős vagyok, bírom. Mellette jól jön a kiegészítés, ami nem mindennapi, de azért összejön. Kell, hogy jól nézek ki, szolárium, kozmetika, fodrász. Hogy meddig fut a szekér? Nem tudom. Kellene egy pénzes pali, aki eltart engem. Talán még egy-két évig, így is elleszek, aztán a gyerekek nagyobbak lesznek, nem tudom, mi lesz. Az a baj, hogy nincs megtakarított pénzem, van úgy, hogy a lányoktól kérek kölcsön, aztán visszaadom. Nem tudom, hogy mi lesz a jövőmmel.

Megjegyzés: A napi kiadásokat növeli a cigaretta és a márkás italok fogyasztása. Tünde szerint nem lett drog-függő, de az alkohol a mindennapokhoz tartozik, rendszeresen fogyasztható. Egyenlőre egészséges, nem is foglalkozik ilyen kérdésekkel.

M2 - Mélyinterjú egy prostituálttal (2-es számú)

Ismerekedés a riportalannyal és környezetével.

Interjúalanyunkkal Tündi ismertette meg engem. Telefonos egyeztetés után egy kávézóban találkoztunk, ahol „felfedeztük”, hogy régóta ismerjük egymást.

Eszter 29 éves. Csinos, ápolt megjelenésű. Körmend belvárosában bérelt három szobás lakásban él, élettársával és négy éves kislányával.

Mesélj a gyermekkorodról! Milyen élményeket hoztál a családból?

Szombathelyen születtem. Anyám 2 gyermeket szült. Én vagyok az első és van egy öcsém. A gyermekkorom szép volt. A családom nagyon összetartó volt, mindig mindenben számíthattunk egymásra.

Mit lehet tudni az öcséről?

Az öcsém ugyanabba a szakközépiskolába járt, ahova én. Neki számítógépes- programozó a szakmája. Jelenleg Szombathelyen él az élettársával. Ott is dolgozik a Delfiben (ez egy gyár) és nem régen született meg a kislánya.

Mesélj a szüleidről! Mi a foglalkozásuk?

A szüleim tanult, iskolázott emberek. Az édesanyám szakmája gyors és gépirónő, sokáig titkárnőként dolgozott. Most jelenleg Körmenden a rendőrségen dolgozik. Az apám rendőr volt, de már 12 éve meghalt. Ekkor én 16 éves voltam.

Ezután mi történt veled?

16 évesen elköltöztem otthonról, mert megtudtam, hogy az anyámnak egy új kapcsolata lett, nem sokkal az édesapám halála után és ezt akkor nem tudtam feldolgozni. Körülbelül 1 évig nem beszéltem az anyámmal, semmilyen formában sem. De 17 éves koromban az anyám akkori párja felhívott telefonon, ez karácsony előtt lehetett és ezután kibékültünk egymással.

Ekkor hol éltél, kivel? Miből tudtál megélni? Az iskolát befejezted?

Albérletben laktam egy barátnőmmel. Ekkor itt Körmenden jártam vállalkozási ügyintéző szakra, amit sikeresen befejeztem. A sulit mellett rendszeresen dolgoztam a Sifóban (ez egy gyár), délutános műszakban, hogy ki tudjam fizetni a lakbért és a rezsi felét, illetve meg tudjak élni.

Vállalkozási ügyintéző szakmán kívül van-e más végzettséged is, esetleg nyelvvizsgád?

Igen, van. A vállalkozási ügyintéző szakma megszerzése után, Szombathelyen ambuláns szakápoló végzettséget szereztem. Ezután Pécsen levelezőn elkezdtem a mentős szakápoló képzést, ami 3 éves volt. A három szakmámon kívül német nyelvből van alapfokú, középfokú és felsőfokú nyelvvizsgám. A németet saját magam tanultam, nem jártam külön tanárhoz. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy ilyen jó nyelvérzékkel rendelkezem. Végül is, ha úgy vesszük, akkor én 16-21 éves koromig tanultam.

21 éves korod után mi történt?

Itt Körmenden mentősként dolgoztam. Ugyanekkor ismerkedtem meg a kislányom édesapjával, az interneten keresztül. Nevezzük T.- nek. Ő Rábafüzesen élt, a bátyjával, annak élettársával és két kisgyerekekkel. Két hónap után kiköltöztem a páromhoz, Rábafüzesre. Ekkor a páromnak nem volt munkahelye.

Hogy kezdődött a prostitúció?

Az akkori párom bátyja mindig mondogatta nekem, hogy az ő élettársa Ausztriában (Güssingben) egy kórházban dolgozik és nekem is megtetszett ez, mivel kint többet kereshettem volna a mentős szakápoló végzettségemmel, mint Kőrmenden. Ezután kimentem T-vel és a bátyjával megnézni a kórházat. Ekkor döbbsentem csak rá igazán, hogy a párom bátyjának az élettársa valójában hol is dolgozik, mivel én be akartam menni a kórházba érdeklődni, hogy nincs-e megüresedett állás. Erre a párom mondta nekem, hogy ne itt érdeklődjek, hanem a kórházzal szemben lévő Night-klubban. Ezután bementem és tényleg ott volt a párom bátyjának az élettársa. Itt a főnök éppen pultost keresett. Hát gondoltam elfogadom, ebből bajom úgysem lehet, meg így több pénzt kereshetek itt így, mint mentősként. Ez így is történt, két hétig pultosként dolgoztam, 40 Eurót kaptam egy napra és plusz a juttot. Ebbe a két hétben minden nap hazajöttem. De ezután kezdődött csak a „fekete leves”.

Ez mit jelentett?

Azt, hogy a főnök két hét után egyszer csak megpofozott és azt mondta, hogy öltözzek át és innentől nem pultosként fogok dolgozni. Két-három hétig egyáltalán nem jöhöttem haza, ez volt a „betörési időszak”. Ezután egy jó fél évig minden rendben ment, minden nap hazajöttem. Este kilenctől-reggelig tartott egy műszak. Minden héten a vasárnap és a hétfő volt a szabadnapom.

Miért nem fordultál az édesanyádhoz?

Nem mertem, mivel félttem, hogy elveszíthetem így a családomat, illetve miután kibékültünk az édesanyámmal, már nem volt olyan bizalmas a kapcsolatunk.

A párod nem tett semmit az érdekedben, ő tulajdonképpen „eladott”?

Ő nem tett semmit, tudta, hogy a klubban valójában mi is működik, és erre ment ki az egész, hogy ő „eladjon”.

Te tartottad el őt az itthoni és a kinti „munkádból” is?

Igen, én tartottam el az itthoni és a kinti fizetésemből is.

Akkor, amikor már tudtad, hogy „hova megy ki a játék”- miért nem próbáltál az első pofozás után megoldást keresni? Miért nem tudtál hazajönni?

Nem volt semmi lehetőségem. A telefonomat egyszerre elvették, nem tudtam senkinek se szólni és kint még senkit se ismertem.

Mi lett az irataiddal? Elvették?

Igen minden iratomat elvették és a telefonomat is. Semmi sem volt nálam.

Hogyan zajlott egy este?

A Night-klubban a lányoknak táncolniuk kellett. Szobák voltak, ahova felmentünk. Előtte a vendég a kasszánál fizetett. Én mindig megbeszéltem a vendéggel, hogy mit szeretne majd a szobában csinálni és én mindig a lelegején tisztáztam, hogy gumi nélkül nem vállalom sem a szexet, sem pedig az orált. Igaz ez nem mindig volt így. Minden szobában volt egy pánikgomb, de ez az ágytól körülbelül 5 m-re volt, vagyis lehetetlen volt megnyomni. Ezért, ha a vendég durva volt velem, akkor én is az voltam vele, mást nem tudtam csinálni.

Itt egy fél óra 60 Euró volt, ebből 35 Euró volt az enyém, a többi a főnöké. Egy óra pedig 100 Euró volt, amiből 65 Euró volt az enyém, a többi a főnöké. Igaz, még jól lehetett keresni az itálpénzzel is.

Milyen vendégeid voltak?

A vendégekörömben leginkább osztrák vállalkozók és katonák voltak, de sok magyar kuncsaftom is volt.

Próbáltál-e megszökni?

Igen, volt rá alkalom. Egy osztrák vállalkozóval ismerkedtem meg, akinek elmeséltem a történetemet. Ő 500 Eurót tett le a kasszájánál, hogy kiviessen a Night-klubból egy hotelbe, de sajnos lebuktunk, mivel követtek minket. Ezután a főnök engem és őt is elég alaposan megvert, illetve nekem a büntetésem még az volt, hogy ismét két hétig „bentlakásos” lettem. Ezután eljutottam arra a szintre, hogy az alkoholhoz nyúltam.

Milyen arányú a drogozás és az alkoholizmus?

Napi szintű a drog és az alkohol. A lányok leginkább saját maguk szoktak gondoskodni a drogról, de persze van olyan, hogy a vendég meg szokta kínálni a lányokat. A legnépszerűbb a marihuána. Erősen elkezdtem inni, 2 hónap alatt alkoholista lettem. De a kábítószerhez soha nem nyúltam. Ekkor a sok rossz között, valami jó is történt velem.

Ez mit jelentett?

Azt, hogy a párom megkérte a kezemet és én igent mondtam.

Az eljegyzés után is dolgoztál még?

Igen, dolgoztam, de már nem nagyon vittem túlzásba a munkát. Volt olyan műszak, ahol csak egy vagy két vendégem volt már csak. De ez nem tetszett a páromnak, hogy már nem iszok olyan sokat, illetve egyre kevesebb pénzt viszek haza. Ezért nemegyszer megvert. Kék-zöld foltjaim voltak, betört az orrom, eltörött a gerincem. De a kórházban mindig azt hazudtam, hogy elestem. Ezek a verések szinte mindennaposak voltak.

Miért nem adtad fel a barátodat, amikor kórházba kerültél?

Szerintem félelemből, buktam volna a családomat és mindent.

A párod többször is megvert. Megsérültél, kórházba kerültél. Hogyan tudtál ezek után vele maradni?

„Hülye voltam”. Mindig abban bíztam, hogy egyszer csak megváltozik ez a helyzet és minden jó lesz. De különben vasárnaponként és hétfőnként, mikor szabadnapom volt, akkor mindig rendesen viselkedett velem a párom.

Tudnál-e mondani egy konkrét esetet a párod bántalmazásai közül, amely számodra a legrosszabb volt?

Igen, tudok ilyent mondani. Egyik vasárnap, amikor szabadnapos voltam, a párom a barátaival este elment szórakozni. Amikor hazaért, kést szorított a nyakamhoz és megerőszakolt, ekkor én teherbe estem.

A terhesség alatt sem kértél segítséget a családtól? Vagy kinti barátnőtől, baráttól, (esetleg klienstől)?

De igen, a családomra és a kinti barátnőimre is számíthattam. Például: amikor nekem volt vendégem, akkor sokszor a lányok segítettek, úgy hogy ők mentek be helyettem a szobába, de a pénzt közösen osztottuk el. Néhány kliens is segített, amikor már látták, hogy terhes vagyok. Például: nemegyszer azok a vendégek, akikkel jóban voltam, ők már csak azért vittek szobára, hogy beszélgessenek csak velem, így megkíméltek.

Mikor kiderült, hogy terhes lettél, megváltozott-e valami? Terhesen is dolgoztál?

Amikor a párom megtudta, hogy gyereket várok, akkor azt ígérte, hogy innentől kezdve megváltozik az életünk. De sajnos nem így lett. Terhesen is nemegyszer megvert, egyszer hason is rúgott. Igen, terhesen is kellett

dolgoznom, de csak négy hónapig, mert utána már egyre inkább látszott a hasam. De amikor terhesen hasba rúgott a párom, azt már nem tudtam elnézni és intézkedni kezdtem.

Ez mit jelentett?

Azt, hogy feljelentettem. De csak másfél évet kapott, kerítés miatt. De ebből a másfél évből csak egy évet kellett leülnie, mivel a klub főnöke 2000 ezer Eurót tett le és így a fél évet már megúsza.

Miért hagytad, hogy a klub főnöke kiszabadítsa a párodat?

A főnököm és a párom jóban volt egymással, illetve érdeke volt, hogy kihozza a páromat a börtönből, mivel én abban az időszakban nem vittem túlzásba a munkát. Volt olyan, hogy este 22: 00-tól reggel 06: 00-ig ültem csak és ezt nem tetszett a főnöknek, hogy nem keresek neki semmit se az éjszaka alatt.

A klub főnöke nem akarta behajtani rajtad ezt a 2000 ezer Eurót?

De igen. Ekkor vissza kellett mennem. Ez alatt az időszak alatt ismerkedtem meg a jelenlegi párommal. Ő a barátaival jött be a Night-klubba és én tettem le 100 Eurót a kasszájánál, hogy csak beszélgessek valakivel. Ez meg is történt, azóta is együtt vagyunk. Neki köszönhetem, hogy ki tudtam szállni.

Ezután mi történt?

A párommal Körmendre költöztünk. Megszültem a lányomat, akivel egy évig voltam otthon, utána a kislányomat beirattam a bölcsibe, hogy el tudjak menni dolgozni. Szombathelyen dolgoztam a Dzsebilben (ez egy gyár), délelőtti műszakban. Itt három évig dolgoztam.

Honnan tudtad, hogy az új párod megértő lesz veled, amikor letetted a 100 Eurót a kasszájánál? Csak, úgy „kiszúrtad” magadnak? Vagy ismeretted?

Nem ismertem, a barátaival jött be a klubba és beszólt nekem valamit, én meg nem hagytam magamat, erélyesen visszaszóltam neki és ezután úgy gondoltam, hogy leteszem a 100 Eurót, hogy akkor a szobában nyugodtan meg tudunk mindent beszélni. Ez így is történt. Tehát így kezdődött a mi kapcsolatunk.

Amikor megismerted az új párodat, akkor a főnök elengedett? Akkor már nem kellett a 2000 Euróért dolgoznod?

A jelenlegi párommal kísértáltunk reggel a klubból és ekkor a főnök három napra elment nyaralni és a mikor visszatért, megtudta, hogy én nem dolgoztam. Ezután elkezdett hívogatni, de hálsten egy idő után megunt.

A telefonhívásokon kívül volt-e más zaklatásod, amikor hazajöttél? Nem fenyegettek meg? Esetleg a barátodat?

A jelenlegi páromat a főnök nem zaklatta, mivel nem ismerte. Engemet a telefonhívásokon kívül más hogyan nem zaklatott. Mert ha megtette volna, akkor a rendőrség biztos elkapta volna, mert távoltartó határozat volt nálam vele szemben. De egy-két hónapig egy körmendi férfi azért még a főnöknek mondogatott rólam dolgokat, de hál istenek ez is abbamaradt.

A jelenlegi párodnak mi a foglalkozása?

Ő mezőgazdasági gépészként bejelentetten dolgozik.

A kislányod tudja-e, hogy ki az igazi apja? A volt párod tartja-e a kapcsolatot a lányával?

Igen a lányom tisztában van azzal, hogy ki az igazi apja. A volt párom tavaly karácsony előtt jelentkezett, addig nem látta a lányát. De azóta rendszeresen fizeti a gyerektartást és rendszeresen tartja a kapcsolatot a kislányával, igaz

többször csak telefonon, mivel jelenleg most Budapesten él és a nagy távolság miatt elég nehéz megoldani a sűrű személyes találkozást.

Neked most jelenleg milyen a kapcsolatod a volt pároddal?

Sokkal jobb, mint volt. A közös gyerekünk miatt kapcsolatban kell állnunk, amíg csak tudunk. Igaz, ez a mostani páromnak nem nagyon tetszik, de megérti.

Milyen traumákat váltott ki belőled a múltad?

Nagyon megviselt a mai napig is, amin keresztül mentem. Pszichológushoz jártam, nyugtatót szedtem. Igaz, a nyugtatót a mai napig is szednem kell, de nem minden nap veszek be, hanem olyan két- három naponta. Több, mint 5 év eltelte után is még mindig sokszor álmodok ezekről a dolgokról. De hangsúlyozom, hogy nem a volt barátom veréseiről, hanem arról, amikor a szobában a vendégek kést és fegyvert tartottak a fejemhez és nyakamhoz.

Miért fogtak fegyvert vagy kést a vendégek ellened?

Azért mert nem vállaltam például az anált, ez a vendégeknek nem tetszett, vagy az arcra élvezést.

Hol jelentetted fel a párodat, itt Körmenden vagy kint Ausztriában? Hogyan viselkedtek veled a rendőrök? Segítőkészek voltak? Tudtak-e az életmódodról?

Itt Körmenden. A rendőrök készségesek voltak, ám meglepődtek, mert apám részéről ismertek. Nem tudtak semmiről, „rendes” lánynak hittek.

A családot mikor tudta meg, hogy mivel foglalkozol valójában? Hogyan fogadták a hírt? Az öcséd tudta az életmódodat?

Mikor már sikerült elszöknöm kintről és túl voltam a rendőrségen és a gyámhivatalon, utána odaálltam eléjük. Ezután az anyám három hónapig nem állt velem szóba. Az öcsém a mai napig semmit se tud.

Ha nem sikerül a jelenlegi pároddal „kilépni”, akkor mihez kezdtél volna?

Valahogy biztos megszöktem volna, addig nem nyugodtam volna meg.

Volt-e más terved?

Mindenképpen eljöttem volna. Vagy egy osztrák férfival vagy a rendőrséget hívtam volna fel.

Ha Ausztriában maradsz, milyen segítséget kérhettél volna és kitől?

Ha ki tudtam volna jutni a városba egyedül, vagy csak a bár elé, a rendőrségtől tudtam volna segítséget kérni.

Nem gondoltál arra (a pároddal való találkozás előtt), hogy hazajössz és a családod segítségét kéred?

Nem mertem megmondani őszintén, mert féltem, hogy még őket is elveszítem.

Hallottál-e arról, hogy Magyarországon van a prostituáltaknak érdekvédelmi egyesülete? Hogy van lehetőség arra, hogy szervezeten segítenek annak, aki ebből az életformából ki akar törni?

Nem hallottam róluk. Egyszer tudtam felhívni a lelkeségély szolgálatot, de mire visszahívtak, már elvették a telefonomat. Senkinek se mertem szólni, annyira féltem.

Most jelenleg milyennek mondanád az életedet?

Most munkanélküli vagyok, mivel a Dzsebilben leépítések voltak. De több helyre is beadtam már az önéletrajzomat. Mehetnék Güssingbe egy kávézóba dolgozni, de én oda soha többé nem akarok menni. Igaz,

Ausztria a cél, hogy ott dolgozhassak, csak nem Güssingben. A párommal nagyon jól kijövünk, kiegyensúlyozott párkapcsolatban élünk. A kislányom most óvodás. Nekem ez a mostani élet kell!

Eszter segítségével a régi munkahelyén dolgozó lányokkal terveztem egy találkozást, itt Körmenden. A lányok vállalták az interjút. A megbeszélt találkozó nem jött létre, a lányok nem jöhettek el.

Ezért újabb kérdésekkel „bombáztam” Esztert.

Csak engedéllyel hagyhatják el az épületet? Mit tudsz arról, hogy mennyire „karantén” ez a szállás?

A lányok Güssingben a városba, illetve a határon túl is bármikor kijöhetnek, de valakinek felelősséget kell vállalniuk értük, vagyis csak kísérelővel mehetnek mindenhol. (Csak az első két hétben nem jöhetnek ki a klubból, amikor a „betörési időszak” van).

A városba sem mehetnek ki egyedül a lányok?

Kimehetnek, de csak engedéllyel vagyis „kísérelővel”. Azok a lányok akiknek stricijük van, csak ők nem mehetnek ki sehova.

Hogy volt a Te esetedben? Te elhagyhattad az épületet?

Két hét után (a betörési időszak) kimehettem, de mindig csak két-három lánnyal és egy kísérelővel. Illetve minden hétfőn orvosi vizsgálatra és háromhetente vérvételre kellett mennünk.

Az orvosi vizsgálatokat és vérvételeket nektek kellett-e saját pénzből fizetni vagy a főnök állta?

Nekünk kellett a saját megkeresett pénzünkből finanszírozni. Az orvosi vizsgálat 35 Euró volt a vértétel pedig 45 Euró.

Van lehetőség arra, (ha a saját telefonot elveszik), hogy valaki felhívjon valakit? Például: vezetékes telefonról?

Ha telefonálni akartam, akkor a vendégek telefonját szoktam elkérni, mert az irodában lévő telefont mi nem használhattuk.

Szerinted az eltelt (kb.5 év) óta változott a szigor? Enyhült vagy szigorodott?

Szigorodott és rosszabbodott a helyzet, mivel nem megy a klub és kevés lány van, aki tud németül beszélni. Leginkább románok és cigányok dolgoznak. Ezért a főnök, most vissza akarja hívni a volt lányokat.

Te hogyan tudod tartani a kapcsolatot a volt társaiddal?

Leginkább telefonon és facebookon szoktam beszélni a lányokkal.

A főnök nem szokta-e leellenőrizni a lányok telefonon beszélgetéseit és facebook üzeneteit?

Nem, mivel a szobákhoz kulcsok vannak és oda ő nem tud bemenni. Így itt a lányok azt csinálnak, amit akarnak. Egy szobában három lány lakik együtt.

Ők merre laknak a határtól, hogy tudnak hazamenni?

Két pécsi, egy pesti, egy mezőkövesdi, két körmendi és három-négy román lány van. Itt az összes felsorolt lánynak stricije van. Ezek a lányok csak így tudnak hazamenni, ha a stricijük ad nekik általában 2000 Eurót, amit le kell, hogy dolgozzanak, és ha ez sikerül, akkor olyan egy-két hétre hazamehetnek a családjukhoz. De ez a hazamenetel csak olyan két- három havonta lehetséges.

Ezek a lányok egyedül mehetnek haza vagy csak kísérelővel („stricijükkel”)?

Egyedül mehetnek haza, de ha két hét után nem jönnek vissza dolgozni, akkor már hívogatják őket, illetve el is mennek értük, ha nem éri el őket a strici telefonon.

Te, amikor még dolgoztál, mivel közlekedtél?

A saját autómmal, aminek a benzin pénzét saját magamnak kellett állnom. De rajtam kívül akkor még volt két körmendi lány, így általában mindig három szoktunk menni és így a benzin árát is szétosztottuk egymás között.

A szabadnapon mit lehet csinálni a 24 órában?

Bármit, amit csak akarnak a lányok. Én általában a szabadnapjaimon mindig itthon voltam a párommal.

Ha valaki akart-e a szabadnapon is dolgozhatott?

Igen persze erre van lehetőség. Nálam is volt olyan, hogy inkább elmentem dolgozni, mint hogy otthon legyek a párommal.

Hova teszik a lányok a megkeresett pénzt? Lehetséges-e a takarékoskodás?

Van, aki csak azért dolgozik a klubban, hogy a megkeresett pénzt saját magára költse (új, divatos ruhák, drága ékszerek stb.). De vannak olyan lányok is, akik a megkeresett pénzt összespórolják és haza küldik a családjuknak.

Téma-e a lányok között a „kilépés”?

Én úgy gondolom, hogy nem nagyon téma. Amikor én kiléptem velem együtt még három lány hagyta abba. Szerintem a többi lány már meg szokta és nem akar váltani. Például van egy nő, aki már 8 éve dolgozik és most 43 éves és még mindig nem akarja abbahagyni.

Van-e (volt-e), aki készült arra, hogy abbahagyja?

Öt évvel ezelőtt velem együtt négyen hagytuk abba. De most, ahogyan tudom nincsen, olyan lány aki abba akarja hagyni.

M3 - Közös interjúk

Többszöri kísérletezés után sem sikerült a személyes találkozás a Güssingben dolgozó magyar lányokkal. A lányok annyira „őrzöttek”, hogy még a városban sem mehetnek stricik kísérete nélkül. A találkozóra meg a főnöktől kellene engedély, amit megszerezni lehetetlen.

A lányok egy közös ismerős segítségével írásban válaszoltak a kérdésekre. A kérdések elsősorban a mindennapokra, a biztonságra kérdeznek, az előzményeket nem tudakoltam. A reintegráció lehetőségeiről is érdeklődtem.

Vannak-e segítői a főnöknek? (strici, „kis-főnök”)

A bár a főnök nevén van, de van egy élettársa, ő a kisfőnök. Van még két ember, akik a lányokra figyelnek, a vendégekre, és ők fuvarozzák őket mindenhova. Vannak stricik is, de ők függetlenek, a lányokhoz tartoznak. Havi szinten egyszer fizet nekik a főnök, amit a lányok dolgoznak le neki.

Van-e kikötött összeg, amit egy nap (egy hét) stb. meg kell keresni, és le kell adni?

Nincs kikötött összeg. A stricik általában lányonként 2000 Eurót kérnek havonta, ezt a lány, ha tudja, ledolgozza, ha nem, akkor ez sajnos gyűlik. Ha ezen felül keres egy lány az adott hónapban, az természetesen a lányé. Meg persze az, amit a szobán kap, mert arról senki se tud, csak ő és a vendég.

Vannak-e különbségek a lányok között a fizetés szempontjából? (A kliens mindenkinek ugyanannyit fizet?)

Az árak fixek mindenkinek, nincs megkülönböztetés. Amit a szobában ad a kliens, arról nem tud senki.

Mennyire biztonságosak a körülmények?

Biztonság? Na, az nincs. Van egy pánikgomb a szobában, de messze van az ágytól. Vagy eléri a leány, vagy nem. Vagy megvédi saját magát, ha egyedül van. A bejárat, a parkoló, klub, és a folyosó be van kamerázva.

Előfordult-e erőszakosság valamely lánnyal szemben? Mit tett ilyenkor a főnök vagy a kidobó emberek?

Voltak balhék. Ha ott volt a főnök vagy valamelyik embere, akkor jöttek, ha nem, akkor a lányok segítenek egymásnak, néha a vendégek is.

Tud-e a hatóság a klub tevékenységéről? (adóhivatal, társadalombiztosítás, egészségügyi intézmények, rendőrség) / Van-e egészségügyi feltétel, kell-e rendszeres szűrésre jelentkezni? Van-e ilyen „igazolvány”?

Hivatalosan működik a bár, folyamatosan ellenőrzések vannak. Minden lánynak van igazolványa. Amíg nincs, nem dolgozhat. Hetente hétfőn kell menni nőgyógyászhoz, 4 hetente vérvétel, évente tüdőszűrés van. A rendőrök mindenben segítenek, ha baj van, jönnek, be is járnak ellenőrizni néha.

Milyen nemzetiségűek a lányok? Szempont-e a kiválasztásnál a nemzetiség? Szempont-e a szépség? Vagy a kor?

Nincs szempont. Talán, hogy azért picit értse a németet, meg azért nagyon csúnya ne legyen. Vannak magyarok, cigányok, románok.

Hogy telik egy nap? Ki biztosítja az étkezést? Mosás, takarítás?

Dél előtt alszanak, étkezést megoldják. A bárral majdnem szemben van bolt, vagy rendelnek. Van mosószoja és egy kisebb konyha.

Mennyire korlátozott a szabadságuk? Kimehetnek-e, vagy csak kísérővel? Hogyan vásárolnak?

Egyedül sehova. Többen mennek, kísérővel. Persze csak azok, akiknek stricijük van. Aki hazajárós, az más.

Van-e lehetőség olvasásra, esetleg más szabadidő eltöltésére?

Sajnos semmi. Van TV, DVD, meg egy kisebb konditerem.

Mi van, ha valaki beteg? (például: influenzás, lázas, stb.)

Vagy elviszi a stricije haza, vagy elmegy kint orvoshoz. Akkor nem kell dolgoznia.

Van-e a heti szabadnapon/szabadnapokon kívül lehetősége szabadságra? Mi van ha, valahova szeretne elutazni (esetleg külföldre)?

A külsősnél ez mindegy, a stricinél meg kell beszélni. De a főnök elenged.

Van-e lehetőség a takarékoskodásra? Gondolt-e arra, amikor már nem tud ennyit keresni? Támogat-e valakit? (családja, testvérét, stb.)

Vannak lányok, akik nyitnak kint számlát, vannak, akik széfet bérelnek és vannak, akik küldenek is haza.

Volt-e arra példa, hogy valakinek (közülük) sikerült abbahagynia ezt az életformát? Tartanak-e ilyennel kapcsolatot? Hogyan?

Igen, van. Általában tartjuk a kapcsolatot, de nem mindenkivel. Interneten, telefonon, személyes kapcsolat nem lehetséges.

Tartanak-e kapcsolatot-e a családdal vagy valamely rokonnal?

Van, aki igen, van, aki nem.

Mit szólnak ehhez az életformához az ismerősök? Hogy viselkednek Önökkel?

Nálam először senki sem tudott róla. Amikor elmondtam, már nem voltam a klubban. Van, aki vállalja, van, aki hazudik otthon. Például: takarító munkát vall be.

Érte-e Önöket megalázás, kiközösítés az életformájuk miatt? Hogy viselkednek Önökkel a városban? (például: vásárláskor, gyógyszertárban, stb.), ha látják, hogy kísérővel vannak?

Nem jellemző. A lányok többsége ezt az életformát nem vállalja fel nyilvánosan sehol. Tehát nem tudni róluk semmit, a kísérők általában messziről követik őket, így nem feltűnő. Általában senki nem vesz észre semmit, nem keltenek feltűnést, sem viselkedésben, sem pedig öltözködésben.

Mit gondolnak arról, meddig lehet ezt az életformát folytatni?

Ha bele van valaki kényszerítve, az vagy megszokja, vagy megszökik, vagy segítséget kér valahogy. Ha meg önként csinálja, maximum két év és tönkremegy az illető.

Volt-e, van-e arra példa, hogy a főnök (valamiért) nem tart rájuk tovább igényt?

Ilyen még nem volt. Ő nem a lányt látja, hanem a pénzt. Őt az ember nem érdekli.

Gondolt-e valamelyikük arra, hogy „önállósodjon”? (tehát főnök nélkül dolgozzon)

Nagyon sokan, nyáron ez működik is, ha nincs stricije, de télen inkább bent vannak. Az biztonságosabb, mint kint a bizonytalanságban, hidegben, fagyban, esőben.

M4 - Mélyinterjú egy futtatóval

35 éves, roma származású, elvált asszony egy 12 éves gyerekkel- „Kalandos életút” (sokféle abbahagyott iskola, sokféle otthagyt munkahely) után jelenleg Ausztriában dolgozik takarítónőként, a határ mellett lakik albérletben, onnét viszik őket naponta dolgozni. Édesanyja a gyerekkel egy szintes, nagy alapterületű házban lakik, ennek banki kölcsön tartozása miatt kell olyan munkát vállalnia, amelyik jól fizet. A család régi ismerőse, ezért tegeződünk.

Mikor „futtattál” lányokat? Hogyan kerültél kapcsolatba ezzel az életformával?

18- 19 éves lehettem, ez 1997-1998-ban volt, 2006-ig csináltam ezt a dolgot, 2003-ban volt a legsikeresebb.

Az első alkalom úgy jött össze, hogy a barátnőmmel sétáltunk a városban. Ő szép kis cigánylány volt, szinte vásárlásmániás, szeretett szépen öltözködni, jól jött neki a könnyen keresett pénz. Megszólított bennünket egy osztrák „vén faszi”, a barátnőm nem tudott németül, én elég jól megtanultam a középiskolában, annyi elég volt. Nem kell ide sokat tudni, egy óra, mennyibe kerül és kész. Elintézttem neki a szállást a hotelben (később: hol itt, hol ott) nekem fizetett, akkor még schillingben. Akkor körülbelül 25-30. 000 Forint volt, én is mindig kihasználtam, ha könnyen sok pénzhez lehetett jutni. Anyagilag megérte a dolog, rizikó nem volt benne, „én semmiről sem tudtam”. A pasi nekem fizetett, a csaj megbízott bennem, az osztozkodás változó volt, volt amikor fele-fele, volt, hogy 5000 Forintot kapott. A lány egy évvel volt idősebb nálam, eladó volt, 30. 000 Forintot még egy hónapban sem keresett. Vásárolni meg nagyon szeretett, oda pénz kellett. A pasi havonta körülbelül két alkalommal jött, a határ mellett lakott, aztán lakást vett ki a városban, attól fogva nem kellett szállóba menni.

A második lány az unokatestvérem volt, nevezzük Enikőnek. Nagyon szép, jó alakú cigánylány volt, iskolába járt, de azután onnét kimaradt. Nekem mindig szép és buta lány kellett, aki pénzt akar keresni. Enikőnek osztrák pasikat szereztem, ez nem volt nehéz, mert a szórakozóhelyeken lehetett találkozni velük. Aztán ment a szóbeli hír és jöttek a kliensek.

Enikőt később beszerveztem a szombathelyi éjszakai bárba, csodálatosan táncolt, aztán Ausztriába éjszakai mulatóba. Amikor már kint volt, egyszer elrabolták, kidobták a kamion-sorra, rendőrségi ügy is lett belőle.

Aztán Svédországba ment valami ismerős cigányokhoz, ott elvette egy cigány srác, aki jómódú volt, ma két gyerek anyja, jól megy neki, felhagyott a prosti élettel, de azért nyugtatókkal él, amin keresztül megy egy ilyen, azt nem lehet könnyen feldolgozni.

Hogyan bővült a kör? Kik lettek a lányok és kik a kliensek?

Lassan bővült, szélesedett a dolog. A lányok 18-25 évesek voltak, vagy nem dolgoztak, vagy iskolázatlanok voltak. Úgy általában 10 lány volt, akit futtattam. A hír terjedt elsősorban az éjszakai bárban, egyik kliens hozta a másikat, egyik lány a másikat. Sokan jöttek az Alföldről, cigányok, de nem cigányok is. A kliensek foglalkozása sokféle volt: ügyvéd, orvos, fogorvos is.

A lányok „munkájával” nem volt baj, de egymás között folyt a harc a pasikért. A lányok kiszámíthatatlanok, hisztisek, megbízhatatlanok. Néha”szerelembe esnek”, vagyis azt hiszik, hogy a kliensekbe szerethetnek, ilyenkor a legnehezebb velük.

2003-ban a férjemmel vállalkozóként béreltünk egy büfét, alatta a pincében volt az éjszakai klub, az emeleten panzió. Volt olyan lány, aki a panzióban lakott, lakbért fizetett, ha felvitte a pasit, azért külön. Nem emiatt

váltottuk ki az engedélyt, ez csak hab volt a tortán, nekem jól jött. Igen sok pénzt kerestem, de el is fogyott. Ezért nincs most pénzem, ezért kell annyit dolgoznom. A mai eszemmel nem így csinálnám, mint akkor.

Ez volt a „karriered” tetőpontja? Vagy volt még más is?

Egy év után a büfét visszaadtuk, a panzióval együtt, de akkor már igen jó kapcsolataim voltak. A férjem segítségével külföldre is „terítettünk” Güssingbe, Grazba. A határon úgye vásárolgatók voltunk, (akkor még volt ellenőrzés), gyönyörű Mercedessel utaztunk, a férjem kezében volt a BM igazolványa. Ki gyanakodott volna kire és miért? A férjem konkrétan nem ismerte a hátteret, őt sosem érdekelte, hogy honnét van a pénz, ő csak a csicsát látta, a szép autót, jó kajákat.

Erős testalkatú, 100 kilós, sportos alkat, azért is jó volt mellettem, mert nem igen kötöttek belém a stricik. Grazban aztán már török meg mindenféle strici volt, akkor gondoltam, hogy ez nem nőnek való. Meg igazából sosem tudtam kemény lenni, „stricizkedni”. Volt, hogy amikor megláttuk, hova kellett menni, nem hagytam ott a lányt. Attól is tartottam, ha elveszik az iratait, mi lesz vele, szóval a lelkiismeretem nem engedett meg mindent.

Tehát befejezted. Azóta nem volt ilyen kapcsolatod? Tudsz valamit a lányokról?

Befejeztem. 2006-ban Pestre kerültem iskolába, amely a kisebbségek jogaival, lehetőségeivel ismertetett meg. Az iskola után el is helyezkedtem a megyei közgyűlés kisebbségi önkormányzatánál. Más környezetbe kerültem, ott egyáltalán nem folytattam a „madámságot”. Azóta sem.

A lányok közül körülbelül 4-5-nek ismerem a történetét, hogy hogyan alakult az élete. Volt, aki önállósodott, maga szerezte a klienseket.

A lányok egytől-egyig ittak, drogoztak, játékgépeztek, cigiztek. Ezen kívül szerettek szépen öltözködni, fodrász, kozmetikus, szolárium mind pénzbe kerül. A távolról jöttek mind támogatták a családjukat. Ők a tulaj hirdetésére „éjszakai mulató táncos lányokat keres” jöttek az ország másik végébe, meg a nyugati határ is vonzó volt.

Akiknek ismerem a sorsát, azok ma is isznak, drogoznak, nyugtatókat szednek. Vagy a nyugtatóra isznak, az hatékonyabb. Olyanról nem igazán tudok, akinek sikerült volna a kilépés. Enikőnek igen, meg még egyet tudok, aki elvetette magát egy vén német fa... val, az hamar meghalt és rengeteget örökölt. Ezek a lányok a világról nem tudnak semmit, nem is érdekli őket, amit csinálnak, azt természetesnek veszik. Olyan szereteténység van bennük, hogy még a stricihez is ragaszkodnak, hátha néha emberszámba veszi őket.

Dolgozatomban a reintegráció kérdéskörét vizsgálom, annak a lehetőségét, hogy a prostituáltak hogyan találhatnak vissza a „polgári” létformába, tehát.

Mi erről a tapasztalatod és véleményed?

Az, hogy az adott helyzetben nem foglalkoztatja őket. „Elégedettek” a pénzkeresés lehetőségével, nem érdekli őket az sem, hogy kihasználják őket, hogy nemegyszer megalázó helyzetbe kerülnek.

Mint mondtam, kevésről tudok, akinek sikerült visszailleszkednie, ehhez egy jó házasság kell, lehetőleg biztos anyagi háttérrel. Hogy a többiekkel mi lesz? Ezekről nem tudok, akikről hallottam, ma is nyugtatókon élnek, pszichiátriára járnak, lelkileg egy életre megsérülnek.

Tudott-e a környezeted erről a „munkádról”?

Egyáltalán nem. Senki. Még a férjem sem, bár lehet, hogy ő sejtette, de tetszett neki az, hogy „férfiaskodok”, mint mondtam, nem érdekelte a pénz eredete, 2008-ban elváltunk, de ennek a dolognak semmi köze nem volt a váláshoz.

Anyám is természetesnek vette, hogy jól-igen jól éltünk, nem kérdezte, honnét van a pénz. Szerintem ő semmit sem sejtett, a férjem éjszaka dolgozott, én vittem a lányokat Güssingbe. Jogosítványom nem volt, a sofőrnek fizettem 10. 000 Forintot, oda vitt, ahova akartam.

Kérlek, összegezd a tapasztalataidat! Hogyan értékeled ezeket az éveket?

Ha férfi lennék, biztos, hogy strici lennék! De ez nem nőnek való. Kemény csaj vagyok, de a lányokkal nem mindig tudtam kemény lenni. És ezt csak úgy lehet.

Akkor élveztem, jó volt a sok pénz, rengeteg pénzem volt. Ma már nem foglalkoztat az sem, hogy esetleg visszatérjek. Ez egyszeri volt az életemben, nem bántam meg, jó volt.

M5 - Kérdőív - A prostituáltak reintegrációja

Az alábbi kérdőív kutatási célból készült, mely a prostituáltak reintegrációjának lehetőségeit vizsgálja. A kérdőív névtelen, az adatok a kérdőív pontos kiértékeléséhez szükségesek, és a kapott válaszok a kutatás céljából kerülnek felhasználásra.

Segítségét köszönöm! Egy szociálpedagógus hallgató.

Neme

- Nő
- Férfi

Kor

- <25
- 26-30
- 31-40
- 41-50
- 50<

Iskolázottság, végzettség

- 8. általános osztály
- Szakközépiskola
- Szakiskola
- Gimnázium
- Főiskola
- Egyetem
- Egyéb:.....

Kapcsolati státusz

- Egyedülálló
- Párkapcsolatban/élettársi kapcsolatban élő
- Házas
- Özvegy
- Elvált
- Egyéb:.....

Gyermekek száma

- 0
- 1
- 2
- 3

- 4
- 4<

Ön jelenleg is szexmunkás?

- Igen
- Nem

Ön mióta szexmunkás?

.....

A prostitúció előtt dolgozott- e mást, ha igen akkor mit?

.....

.....

.....

Miért választotta ezt a munkát?

- Rossz gyermekkor
- Családon belüli bántalmazás
- Párkapcsolaton belüli bántalmazás
- Főiskolai/egyetemi tandíj kifizetése
- Rossz anyagi helyzet
- Nem megfelelő lakhatási körülmények
- Éhezés
- Munkanélküliség
- Egyéb:.....

Hogyan kezdte Ön a prostitúciót?

- Kíváncsiságból, önként
- Társasággal, barátnőkkel közösen
- Kényszerítés által: szülő, barát, rokon, élettárs
- Beszervezés utáni kényszerítés (strici)
- Egyéb:.....

Hol dolgozott, illetve dolgozik?

- Night-klubban
- Szállodák bárjaiban
- Magánklubokban/bordélyházakban
- Utcán
- Egyéb:.....

Mi az, ami motiválta, illetve motiválja?

- Fenn tudjam tartani a családom
- El tudjam tartani saját magam
- Ki tudjam fizetni a tandíjamat

- Jó anyagi megélhetés lehetősége
- Egyéb:.....

Ön abba szeretné hagyni ezt a „munkát”?

- Nem szeretném abbahagyni
- Igen szeretném abbahagyni

Ha abba szeretné-e hagyni, ha igen mikor?

.....

Próbálta-e már abbahagyni?

- Igen
- Nem

Ha igen sikerült-e?

.....

Ha nem, miért nem?

.....

Segített-e valaki abban, hogy abbahagyja?

- Nem
- Igen, segített (ek).....

Ön kitől kérne segítséget, ha abba szeretné hagyni ezt az életformát?

- Családtól
- Barátoktól
- Prostituált barátoktól
- Civil szervezetektől
- Szociális munkástól
- Egészségügyi intézményektől
- Rendőrségtől
- Egyéb:

Hallott-e Ön arról, hogy Magyarországon a prostituáltaknak joga van az érdekeit megvédeni?

- Igen
- Nem

Ön szerint a prostitúció büntetendő cselekmény Magyarországon?

- Igen
- Nem

Gondot okozna-e, az alább felsoroltak közül valamelyik, ha más munkát végezne?

- Nem lenne lakása
- Nem lenne munkahelye
- Nem tudná eltartani a gyerekeit

- Nem lenne baráti társasága
- Nem lenne családi kapcsolata
- Egyéb:.....

Az alábbiakban állítást fog olvasni, kérem, osztályozza 1-5 skálán! (1 – Egyáltalán nem értek egyet az állítással, 5 – Teljesen egyetértek az állítással)

	1	2	3	4	5
Ön mit tapasztalt/tapasztal a környezete elfogadta/elfogadja vagy elítélte/elítéli a munkáját.					

Az alábbiakban állításokat fog olvasni, kérem, osztályozza őket 1-5 skálán! (1 – Egyáltalán nem értek egyet az állítással, 5 – Teljesen egyetértek az állítással)

	1	2	3	4	5
A foglalkozása miatt elítélték.					
A foglalkozása miatt kiközösítették.					
A foglalkozása miatt megalázták.					
A foglalkozása miatt durván bántak Önnel.					

Az alábbiakban állítást fog olvasni, kérem, osztályozza 1-5 skálán! (1 – Egyáltalán nem értek egyet az állítással, 5 – Teljesen egyetértek az állítással)

	1	2	3	4	5
Ön szerint az emberek mennyire ítélik el a prostituáltakat.					

Az alábbiakban állításokat fog olvasni, kérem, osztályozza őket 1-5 skálán! (1 – Egyáltalán nem értek egyet az állítással, 5 – Teljesen egyetértek az állítással)

	1	2	3	4	5
Az Ön prostituált munkatársai, elfogadták/elfogadják-e Önt munkatársként.					
Az Ön családja, elfogadta/elfogadja Ön munkáját.					
Az Ön baráti					

társasága, elfogadta/ elfogadja az Ön munkáját.					
Önhöz, a hasonló problémákkal felhagyó kortársak, elfogadták/elfogadják az Ön munkáját.					

Az alábbiakban állítást fog olvasni, kérem, osztályozza 1-5 skálán! (1 – Egyáltalán nem értek egyet az állítással,
5 – Teljesen egyetértek az állítással)

	1	2	3	4	5
Ön szerint sikerülhet a prostituált életforma után visszailleszkedni a társadalomba.					